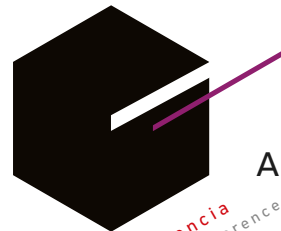

HOGYAN TÖVÁBB ... ?

PÉCS, 2010. SZEPTEMBER 24-25.
PTE POLLACK MIHÁLY MŰSZAKI KAR

A KULTÚRA ÚJ SZEREPE A VÁROSEJLEJTÉSSEN
NEW POSITIONS FOR CULTURE IN URBAN DEVELOPMENT

nemzetközi konferencia
international conference

A KULTURÁLIS VÁROS UTÁN
AFTER THE CULTURAL CITY

Melyek a kulturális városfejlesztés fő kérdései a 2010-es évek elején?

Which are the main questions of cultural city development at the beginning of 2010?

Mi lehet a kultúra hordozó közege a városi térben?

What can be the bearing medium of culture in the space of the city?

Hogyan válik a kultúra vagy az építészet városformáló erővé?

How can culture or architecture form the city development?

Mi a kultúra és az innováció szerepe Európa perifériáin és a kisvárosokban?

What are the roles of culture and innovation in Europe's peripheries and small towns?

Mennyiben módosítja a globális gazdasági válság a városfejlesztési stratégiákat?

How does the global economic crisis modify the strategies of city development?

A konferencia ezeket a kérdéseket a világ élvonalbeli szakértőinek segítségével válaszolja meg és hatékony szaktudást és naprakész eszközöket ad majd a résztvevő kutatók, döntéshozók, építészek, városfejlesztési vagy urbanisztikai szakemberek kezébe.

The conference gives answers for the above mentioned questions with the help of high-ranking professionals from all over the world. The lectures provide effective professional knowledge to the participant researchers, decision-makers, architects and those experts who are occupied in city development or urban studies.

A konferencia a kulturális városfejlesztés lehetőségeit és korlátait Közép- és Délkelet-Európa gazdasági, politikai, társadalmi klímájában vizsgálja és különösen nagy hangsúlyt kapnak majd a világ különböző tájain kialakult fejlesztési modellek közép- és kelet európai adaptálhatóságának kérdései.

The conference scrutinizes the possibilities and bounds of cultural city development in the economic, political and social climate of Middle- and Southeast Europe. A particularly big emphasis will be taken on the adjustability of developmental models established on different parts of the world to Middle- and East Europe.

P R O G R A M

S Z E P T E M B E R 2 4 .

MEGNYITÓ, KÖSZÖNTŐK

Dr. Páva Zsolt, Pécs polgármestere
Dr. Bódis József, a Pécsi Tudományegyetem rektora
Dr. Bachmann Bálint, a Pollack Mihály Műszaki Kar dékánja

1. PLENÁRIS ÜLÉS | NYITÓ ELŐADÁSOK

1.1. SZEKCIÓ | UTAZÓ KONCEPCIÓK, LÉPTÉKEK ÉS LOKALIZÁCIÓ

Az európai városok jelentős része jellemzően nem világvárosi léptékű, sem méreteiben, sem lakóinak életformájában és kapcsolataiban. Ez a településstruktúra az európai integrációs folyamatok nyomán jelenleg is átalakulóban van: régiók születnek és halnak el, ahogy a nemzetállamok politikai és gazdasági határai elmosódnak. Lehetséges-e kulturális városfejlesztésre alapozni a regionális fejlődést, és ha igen, akkor ez milyen kapcsolati és településstruktúrákban képzelhet ő el? Hogyan, milyen mértékben alkalmazhatóak a különböző politikai, gazdasági, társadalmi és kulturális kontextusokban kidolgozott módszerek és megoldások más városok más kontextusaiban? Mi a kulturális-kontextuális fordítás szerepe és mi a módja a nemzetközi tapasztalatok alkalmazásának?

1.2. SZEKCIÓ | A KREATÍV VÁROS ÉS A VÁLSÁG

A szekció az elmúlt években kibontakozó és napjaink építészeti-urbanisztikai gyakorlatára döntő hatást kifejtő gazdasági válság tükrében kívánja újraértelmezni a kultúra és az építészet lehetőségeit a városfejlesztésben. A válság által próbára tett egyik városfejlesztési program a kreatív város és a kreatív osztály koncepciója. Számos szakma kényszerült arra, hogy újrafogalmazza szerepét és feladatait: a kutatás, az oktatás és a kulturális tevékenységek vagy az aktivizmus a klasszikus designeri szerepkör kitérítését végezték el. A válság nem hagyta érintetlenül a városok képét és gazdaságát sem, ám innovatív önkormányzatok gyorsan alkalmazkodtak az új helyzethez, és új módszereket kísérleteztek ki a felszabaduló energiák, terek és képességek kibontakozásának elősegítésére.

ESTI FOGADÁS

Esti fogadás a Csontváry Múzeum földszinti tereiben. A Csontváry Múzeum (20:30-ig) és a „12 Év” című építészeti kiállítás (egész este) megtekintése, mely együttesében a teljes és a kedvezményes regisztrációval ingyenes.

S Z E P T E M B E R 2 5 .

2.1. SZEKCIÓ | INFRASTRUKTÚRA ÉS TECHNOLÓGIA

A szekció célja az infrastruktúra kulturális szerepköreinek körbejárása fizikai-urbanisztikai, intézményi és technológiai-policy szempontokból. A kulturális intézmények decentralizációja, a tudásbázisok és eszköz-rendszerek létrehozása mellett a középpontban a hozzáférés kérdése áll: mind a városi kultúra intézményeihez, mind a városfejlesztés biztosította szolgáltatásokhoz, infrastruktúrákhoz és terekhez, mind pedig az ezek által generált információhoz és adatmezőkhöz. A puha infrastruktúrának vagy puha építészetnek is nevezett, földrajzi és térbeli paraméterekkel bíró adatok egyre növekvő mértékben képezik a városi élethez kapcsolódó szolgáltatások alapját, és így a „nyílt forráskódú város” koncepciója az önkormányzatok és a városi közösségek kapcsolatának új szintjét is kijelölheti.

2.2. SZEKCIÓ | PERIFÉRIA ÉS INNOVÁCIÓ

Miközben az elmúlt évtizedekben jelentős mértékben újrendeződtek a centrum-periféria viszonyok mind a városi agglomeráció, mind a nemzeti gazdaságok viszonylataiban, a magukat marginális földrajzi és gazdasági helyzetben találó közösségek új innovációs tevékenységek laboratóriumává váltak. A nagy agglomerációk periferikus negyedei és a marginális régiók települései – nem rendelkezvén a centrumok gazdasági, kulturális és technológiai tőkájével – más stratégiák kikísérletezésére kényszerülnek. Ezeknek a tényezőknek a találkozása mentén fejlődnek jelenleg azok a kulturális iparágak, amik egyszerre lokálisak, kis léptékűek és ugyanakkor hálózatos jellegűek. A szekció arra a kérdésre fókuszál, hogy a perifériák miként képesek magukat elhelyezni a regionális és globális kulturális és technológiai hálózatokban, és milyen jövőbeli mintákra láthatunk rá, ha az itteni folyamatokat vizsgáljuk.

2. PLENÁRIS ÜLÉS | ÚJ STRATÉGIÁK – TÉMAADÓ ÉS -ZÁRÓ ELŐADÁSOK

A záró ülés előadásai a konferencia fő kérdéseire keresik a jövőbeli válaszokat: Mi finanszírozhatja ma a kulturális városfejlesztést? Hogyan válhat a kultúra katalizátorrá? Mi lehet a kultúrahordozó közege és hogyan fordítható ez gazdasági, policy vagy menedzsment modellekbe? Mik azok a fő területek, amiket érint, és mik azok, amiket elveszített? Mi a kulturális városfejlesztés szerepe a perifériákon és a kisvárosokban? Mik lehetnek a kulturális városfejlesztés fő kérdései az évtized végén?

9:15 -
9:45

9:45 -
13:00

14:30 -
17:30

14:30 -
17:30

19:00 -

10:00 -
13:00

10:00 -
13:00

14:30 -
17:00

P R O G R A M

S E P T E M B E R 2 4

OPENING REMARKS

Dr. Páva Zsolt, Mayor of Pécs
Dr. Bódis József, the Rector of the University of Pécs
Dr. Bachmann Bálint, Dean of the Mihály Pollack Faculty of Engineering at the University of Pécs

PLENARY SESSION 1 | OPENING LECTURE

SECTION 1.1 | TRAVELLING CONCEPTS, CULTURAL TRANSFERS, DIFFERENT SCALES

The majority of European cities are not metropolitan, neither in their scale nor in their networks. The continent's network of cities and towns is in constant transformation, due to the EU integration process: regions emerge and evaporate, as political and economic borders of nation-states blur. What are the conditions that make culture-led urban development work in different relational and urban structures? In what ways are cultural events, strategies and concepts transferable between different contexts? What is the role of cultural translation in localizing global experiences? How to learn locally from international 'best practices'?

SECTION 1.2 | THE CREATIVE CITY AND THE CRISIS

Architecture has played a central role in the Creative City, but with the weakening of the global real-estate market, the abandonment of large-scale development projects and with European states reluctant to stimulate economies through investments, creative classes and industries face the challenge to reconsider their position in urban development. What is the role of cultural organizers, architects, designers and municipalities in addressing living conditions in today's cities? What are the new professional models developed by architects and designers? How do cultural initiatives find funding in the current economic conditions? What are the perspectives of the Creative City concept in the aftermath of the economic crisis?

EVENING PARTY

Evening Party in a downtown gallery, visiting the architectural exhibition '12 Years'.

S E P T E M B E R 2 5

SECTION 2.1 | INFRASTRUCTURE, TECHNOLOGY AND URBAN CULTURE

Urban infrastructures and networked mobile technology are becoming the new urban agoras where services are not ready-made products but rather platforms for new exchanges. Built space and technology are not parallel universes anymore but intertwined, symbiotic, augmented realities that define the ways culture is consumed and used in the everyday. What are the challenges that municipalities face in reconsidering infrastructure in the light of new technologies? How can cultural infrastructures in cities be connected to networks of information and knowledge distribution? How can technology enhance the uses and access to public space and culture? What are the policy elements of developing the 'open source city'?

SECTION 2.2 | INNOVATION AT THE PERIPHERIES

While in previous years the center-periphery relationships have been significantly reorganized in the contexts of both urban agglomerations and national economies, peripheral neighborhoods and marginal regions were forced to experiment with strategies to avoid dependence on the centers' economic, cultural and technological capital. These communities have become laboratories of social, economic and cultural innovation. The problems of peripheries are not only geographical but also technological, which raises the question of innovation options and policy limits in developing regions. How can peripheral neighborhoods and regions, and marginal communities reposition themselves in the emerging regional and global cultural and technological networks? What is the role of bottom-up cultural initiatives and culture-led planning at the peripheries and in small cities?

PLENARY SESSION 2 | PERSPECTIVES AND NEW STRATEGIES

The closing session of the conference will turn analyses into anticipations, by addressing the following issues: Can culture become once again a catalyzing force? What might be the new context of culture and how can it be tackled by economic, policy and management models? Who is able to finance today's cultural developments? How can culture become once again a catalyzing force? What are its perspectives and what are the areas it has lost? What are the main dilemmas related to culture-led planning at the beginning of the 2010s?

Takáts József	1. plenáris ülés / plenary session	7, 28
Bas van Heur	1. plenáris ülés / plenary session	8, 28
Marcus Foth	1. plenáris ülés / plenary session	9, 29
Nada Svob-Dokic	1.1. szekció / section	10, 29
Bert van Meggelen	1.1. szekció / section	11, 30
John Belchem	1.1. szekció / section	12, 31
Domenico Patassini	1.1. szekció / section	13, 31
Bodó Balázs	1.2. szekció / section	14, 32
Dominique Rouillard	1.2. szekció / section	15, 33
Martijn de Waal	1.2. szekció / section	16, 33
Jakub Szczęśny	1.2. szekció / section	17, 34
Richard Russell	2.1. szekció / section	18, 34
Sabine Knierbein	2.1. szekció / section	19, 35
Rabb Szabolcs	2.1. szekció / section	20, 35
Szokolai Zsolt	2.2. szekció / section	21, 35
Fabrice Raffin	2.2. szekció / section	22, 35
Matej Bejenaru	2.2. szekció / section	23, 36
Jean-Louis Frechin, Uros Petrevski	2.2. szekció / section	24, 36
Bryan Boyer	2. plenáris ülés / plenary session	25, 37
Franco Bianchini Témaadó előadó / Confirmed keynote speaker	2. plenáris ülés / plenary session	26, 37
Juan Herreros Témazáró előadó / Closing keynote speaker	2. plenáris ülés / plenary session	27, 38

TAKÁTS JÓZSEF

A KULTURÁLIS VÁROSTERVEZÉS ÉS A PÉCSI EKF-PROGRAM

Az előadás arra a kérdésre keresi a választ, hogy vajon nevezhető-e kulturális várostervezésnek a pécsi EKF-program tervezésének, illetve megvalósításának a munkája? Az EKF-program tervezőit 2005-ben jelentősen befolyásolta a Cultural City Planning gyakorlatáról szerzett tudásuk. A megvalósítás későbbi irányítói vélhetően már nem kapcsolódtak e paradigmához. Egy kulturális alapú városfejlesztési koncepciót is magában foglaló EKF-program rendkívüli, s nem rendes esete a városfejlődésnek és -fejlesztésnek. A jó EKF-program horizontja szélesebb, mint egy kulturális várostervezési programé. Az előadás végül arra kíván választ adni, milyen feltételek szükségesek egy sikeres kulturális várostervezési programhoz, s e feltételek adottak voltak-e Pécsen 2005 és 2010 között?

CULTURAL URBAN PLANNING AND ECC PROGRAM FOR PÉCS

My presentation seeks an answer to the question whether planning and executing the ECC program for Pécs can deservedly be called Cultural Urban Planning. Those designing the original program back in 2005 were heavily influenced by their knowledge of Cultural City Planning. However, people in charge of realizing the program supposedly had no connection whatsoever to this paradigm. A program for ECC containing the a scheme for Cultural Urban Planning is a case out of the ordinary, both in itself and as example of urban development and planning. A good program for ECC maintains a much broader horizon than a program for Cultural Urban Planning. Finally, my presentation begs the question that what conditions are necessary for successful Cultural Urban Planning, and whether these had been provided in Pécs between 2005 and 2010.

KISVÁROSOK KULTURÁLIS FEJLŐDÉSE: PÉLDÁK MÁSOLÁSA, ÉRTELMEZÉSE, KÍSÉRLETEK

Ebben az előadásban a kisvárosok kultúra-alapú fejlesztésének sajátosságaira összpontosítok. Ennek során újabb elemeket adok ahhoz az egyre bővülő szakirodalomhoz, amely ráirányította a figyelmet a kisvárosok sokáig elhanyagolt dinamikájára egy olyan környezetben, amelyet a globális metropoliszok uralnak. Az előadás három részből áll. Először is, hangsúlyozom annak igényét, hogy el kell kerülni az ünneplő politika optimizmusát vagy az általános szakmai pesszimizmust a „kulturális város” erős és gyenge pontjairól szóló értekezés során, rámutatva arra, hogy maga a vita is többdimenziós (legalább három vonalon zajlik: kulturális idegenforgalom, alkotó iparágak és kulturális tervezés), és így több értelmezésnek is teret enged. A második részben a kisvárosok kulturális fejlesztési stratégiájának különböző példáit elemzem annak érdekében, hogy rámutassak a stratégiákat alakító, eltérő érdekekre. A harmadik, befejező részben röviden vázolom e stratégiák korlátait, azonban felhívom a figyelmet arra is, hogy lehetőség nyílik progresszívabb megközelítéseket alkalmazni akkor, ha a kultúra-alapú fejlesztést jó alkalomnak tekintjük a kísérletezésre

THE CULTURE-LED DEVELOPMENT OF SMALL CITIES: COPY, TRANSLATE, EXPERIMENT

In this presentation, I focus on the specificity of culture-led development in small cities. In doing so, I aim to contribute to an emergent body of literature that has started drawing attention to the long overlooked dynamics of smaller cities in an urban hierarchy dominated by global metropolises. The presentation consists of three parts. First, I highlight the need to avoid either celebratory policy optimism or generic academic pessimism concerning the strengths and limits of the ‘cultural city’ discourse by pointing out that this discourse itself is multi-dimensional (consisting of at least three lines of argument: cultural tourism, creative industries, and cultural planning) and thus open to multiple interpretations. Second, I discuss various examples of culture-led development strategies in small cities in order to point to the diverse interests shaping these strategies. And third, I conclude with a brief discussion of the limitations of these strategies, but also indicate the potential for more progressive approaches by understanding culture-led development as an opportunity for experimentation.

VÁROSI RENDSZEREK, A HÉTKÖZNAPI SZÁMÍTÁSTECHNIKA ÉS A KULTURÁLIS ÉLET

“A városok valóban élő szervezetek, folyamatos mozgásban léteznek. A cserék gyorsaságát infrastrukturális kapcsolatok egész hálózata teszi lehetővé. Közlekedési hálózatok, épületkomplexumok, információs és kommunikációs technológia, közösségi hálózatok és személyek alkotják a város csontjait, szerveit, izmait, idegeit és sejt szövétét. Ezeknek a rendszereknek a felépítését és struktúráit tanulmányozni elsősre egyszerűnek tűnhet, hiszen megjelenésük és tárgyyszerűségük azonosítható és megvizsgálható. (...) Ez a módszer vélhetően nagy mennyiségű adatot hozna létre és a város infrastruktúrájának egy sok rétegű térképét generálná, de a részletek nagy mennyisége nem vezet szükségszerűen a jelentésük tisztaságához és hasznosságához. Hogyan elemezzük ezeket az adatokat, hogy jobban megértsük a “város” szervezetét? Hogyan csoportosulnak a város sejtjei szövetekké és szervekék, hogyan kommunikálnak és hogyan hatnak egymásra a különböző rendszerek? És, felismerve, hogy mi magunk is a városok sejtjei, aktív elemei vagyunk, hogyan mérhetjük a megfigyelt folyamatok hatékonyságát hogy jobb, élhetőbb városokat tervezhessünk és fejleszthessünk?” – Bevezetés, A városi informatika kutatási kézikönyve – a valós idejű város ígérete és gyakorlata, 2009

URBAN SYSTEMS, UBIQUITOUS AND CULTURAL LIFE

“Cities are indeed living organisms. They are alive with movement. A rapid flow of exchange is facilitated by a meshwork of infrastructure connections. Transport grids, building complexes, information and communication technology, social networks and people form the bones, organs, muscles, nerves and cell tissue of a city. Studying the organisation and structure of these systems may seem straightforward at first, since there are visible appearances and tangible objects that we can observe and examine. (...) This approach would potentially produce a large amount of data and render a detailed map of various levels of a city’s infrastructure, but a large quantity of detail does not necessarily result in a great quality (and clarity) of meaning. How do we analyse this data to better understand the “city” organism? How do the cells of the city cluster to form tissue and organs, and how do various systems communicate and interact with each other? And, recognising that we ourselves are cells living in cities as active agents, how do we evaluate the effectiveness and efficiency of the processes we observe in order to plan, design and develop more liveable cities?”—Preface, Handbook of Research on Urban Informatics, The Practice and Promise of the Real-Time City, 2009

A KULTURÁLIS KONCEPCIÓK BEMUTATÁSA A KULTURÁLIS IPARÁGAK ÉS A KREATÍV VÁROS GYAKORLATAI RÉVÉN

Ez az előadás a kulturális iparágak és a kreatív város kulturális koncepcióit vizsgálja Délkelet-Európa országainak kontextusában. E koncepciók meghonosodása a globalizáció és a délkelet-európai országok európai uniós integrációja keretében megy végbe. Az előadás kontextuális kerete ebben az értelemben tehát a kulturális globalizáció, kulturális modernizáció és kulturális átmenetek fényében kerül definiálásra. Az előadásban szó esik a kultúrpolitikák szerepéről és jellegéről is.

A kulturális iparágak kialakulása és a kulturális csere liberalizációja által kiváltott kulturális fejlődési út részét alkotják azok a gyakorlatok, amelyek a kreatív gazdaság, a kreatív város, valamint az urbánus kultúrpolitikák koncepcióihoz kötődnek. A globális tendenciák által erősen befolyásolt jelenlegi kulturális gyakorlatok új lehetőségeket és megközelítéseket nyitottak az általános kulturális átalakulás folyamatához, ugyanakkor az adott, helyi kultúrákat is válaszra készítették a globalizáció kihívásaival kapcsolatban.

TRANSFERRING THE CULTURE CONCEPTS THROUGH CULTURE INDUSTRIES AND THE CREATIVE CITY PRACTICES

This lecture (article) addresses the introduction, application and implementation of the culture concepts and practices such as the culture industries and the creative city in Southeastern European (SEE) countries. Such transfer is going on in the context of globalization and integration of the SEE countries into the EU. The contextual framework is therefore discussed through cultural globalization, cultural modernization and cultural transitions. The role and character of culture policies is mentioned.

Cultural trajectory incited by cultural industrialization and liberalization of cultural exchange includes practices linked to the concepts of creative economy, the creative city and the elaboration of urban culture policies. The present cultural practices, heavily influenced by global trends, have opened up new possibilities and new approaches to the overall cultural transformation and incited the specific local cultures' responses to the globalization challenges.

UTAZÓ KONCEPCIÓK

Az előadásomat – a „Kulturális város után” konferencián – néhány olyan lehetséges előnynek a taglalásával kezdem, amiket az európai kulturális fővárossá válás (nevezési, előkészítési és megvalósítási) folyamatai kínálnak.

Kitérek és reflektálok a város kulturális életével kapcsolatos, fokozott elvárásokra, a polgárok büszkeségére, az urbánus és humán energia szintjének növekedésére, a városi szervezetek és kezdeményezések elmélyülő és szélesebb hálózataira (belvárosi, városon belüli, regionális, országos és nemzetközi léptékekben). Elemzem az városi hardware és a (kulturális) infrastruktúra elemeit, az városi software-t (innovatív új programok), az org-ware (szervezetkultúra) növekvő színvonalát, a humán és más erőforrásokat.

A most zajló gyors globalizáció és regionális fejlődés, a gazdasági átalakulás (és válság) tükrében megpróbálok biztos alapot találni a globális és helyi folyamatok összekapcsolására. Ehhez Italo Calvino A láthatatlan városok című könyvét és a „glocal city” koncepcióját veszem segítségül.

J. M. Keynes nevét is visszahozom a városi élet mezejére, és a válságban lévő urbánus gazdaságok talajára: a kulcsszavak a puszta növekedés helyett fenntarthatóság, a holt tőke helyett emberi energia. (Rövid) előadásom végén arról beszélek, hogy a kultúra milyen szerepet tölt be a város fejlődésében.

TRAVELLING CONCEPTS

I will start my talk—in the conference After the cultural city—discussing a few feasible benefits resulting from the processes (nomination process, preparation process and implementation) of a cultural capital of Europe.

I will reflect and refer to increased expectations about the cultural life of a city, to the growth of civic pride, the growth of urban and human energy, the deepened and widened networks of organizations and initiatives in the city (inner urban, intra urban, regional, national and international). I will refer to elements of urban hardware and (cultural) infrastructure, to urban software (innovative new programs), to the increased quality of urban “org-ware”, to human ware and support ware.

In this space of time, with this rapid globalization and regionalization, with the transformation (and crisis) of the economy, I will try to find a sound basis to combine both globalization and localization with the help of the book of Italo: the invisible cities./ the glocal city.

I will bring the name of J M Keynes back to the scene of urbanity and new urban economics in crisis. Sustainability instead of sheer growth, human energy instead of dead capital.

The end of my (short) talk will discuss the roles of culture in the development of the city.

EURÓPA KULTURÁLIS FŐVÁROSÁTÓL A KULTURÁLIS ERŐFORRÁSOK INTÉZETÉIG: LIVERPOOL ÉS 2008 ÖRÖKSÉGE

Az előadás azzal kezdődik, hogy feltár néhány történelmi furcsaságot Liverpool kulturális múltjában – azt a kontextust, amelyben fel lehet mérni a kulturális városként elért jelenlegi siker fenntarthatóságát és átadhatóságát. A hajdan nyárspolgárságáért elítélt kereskedő Liverpool üzleti sikereinek legitimációja és kihasználása céljából kezdett a kultúrába befektetni. Egy évszázaddal később, amikor a nagy tengeri kikötőt elérte a válság, újra a kulturális forrásokra támaszkodtak, hogy így szerezzenek ipari befektetőket, akikre nagy szükség volt. Pár évtizeden belül, ahogy Liverpool az iparosítás utáni Nagy-Britannia összeomló „sokk-városa” lett, ismét a kultúrát vették elő, hogy egy újabb és sokkal komolyabb szerepet töltsön be. A kereskedelem legitimációja, majd a becsalogatott ipari tevékenység után most maga a kultúra testesíti meg a gazdaság motorját. Ez a legújabb motor működni látszik. 2008-ban „Livercool” szolgáltatta az európai kulturális fővárosok eddigi legsikeresebb évét, és amit megerősített az „Impacts 08” csapat által kidolgozott rendkívül szigorú, hosszú távú és holisztikus kutatási módszer is. Erre a sikerre építve Liverpool azt reméli, hogy a Kulturális Erőforrások Intézete munkája révén a kreatív gazdasági programok élmezőnyében tud maradni. A kutatás, a szabályozás és a gyakorlat összekapcsolásával az Intézet lehetővé teszi, hogy mélyebben és átfogóbban lehessen megérteni a kulturális tevékenységeknek az emberek egészségére, közérzetére, a közösség egységére, a társadalom bevonására, a gazdaság fejlődésére és a városok megújulására gyakorolt hatását.

FROM EUROPEAN CAPITAL OF CULTURE TO THE INSTITUTE OF CULTURAL CAPITAL: LIVERPOOL AND THE LEGACY OF 2008

The paper begins by exploring historical ironies in Liverpool’s cultural past, the context in which to assess the sustainability and transferability of its current success as cultural city. Initially condemned for its philistinism, mercenary Liverpool began to invest in culture as the city sought to legitimize and embellish its commercial success. A century later, when the great seaport fell into structural depression, cultural resources were re-deployed in an effort to attract much-needed inward industrial investment. Within a few decades, as Liverpool collapsed into the ‘shock city’ of post-industrial Britain, culture was called upon to play yet another and far more significant role. Having legitimized commerce and then attracted industry, culture is now reified as the essential economic driver in and of itself. This latest rebranding would seem to be working. In 2008 ‘Livercool’ delivered the most successful European Capital of Culture year to date, an assessment confirmed by the rigorous, longitudinal and holistic research methodology pioneered by the Impacts 08 team. Building upon this success, Liverpool hopes to remain at the forefront of the creative economy agenda through the work of the Institute of Cultural Capital. Linking research, policy and practice, the Institute will bring new depth and understanding to the impact of cultural activity on health and well-being, community cohesion and social inclusion, economic development and urban regeneration.

EURÓPA KULTURÁLIS FŐVÁROSA: FINOM LÖKÉSEK, VAGY NAGYSZERŰ ESEMÉNYEK?

Európa olyan kultúrák szigete, amelyek nem olvadnak könnyen össze, legfeljebb a konfliktusok, és a nyelvek lassú vándorlása révén. Még az ugyanabba a nyelvcsaládba tartozó országok is tapasztalhatják ezt a nehézséget, ami az anyagok, árucikkek és információk mozgása és mozdulatlansága közötti feszültségből származik egy adott földrajzi helyen.

Ami azonban jelentőséget kap, és aminek révén meg lehet tapasztalni egy fővárost, az nem a város önmaga, hanem a város bemutatásának formája, reprezentációjának módja. Eddig azokat a városokat, amelyek részt vettek az európai kezdeményezésben, nem területi fővárosoknak tekintették (más tényezők emelik őket fővárosi rangra), hanem olyan analitikus kísérleteknek, amelyekre a hagyományos adminisztráció, az intézményesített tervezési folyamatok és a napi konfliktuskezelés nem képes. Így az esettanulmányok alapját a „próbákpróbálkozások” jelentik, és nem maguk a városok. A körülményektől függően, a város válhat másodlagos szintézissé (a források feltérképezésévé) utalások tákolmányává, hibriddé, vagy olyan domináns kulturális modellé, amely a kockázat társadalmának és a félelemhez való jognak egyre elterjedtebb vonásain alapul. Bár a helyzet ígéretes, jelenleg továbbra is kevés tapasztalattal rendelkezünk azokra az elismert kulturális értelmezési keretekre vonatkozóan, amelyekkel fel lehet mérni a tartalmakat, a gyakorlatokat és az eredményeket, amelyek elősegítik a különböző szakpolitikák és víziók közötti párbeszédet.

EUROPEAN CAPITAL OF CULTURE: NUDGES OR GREAT EVENTS?

When considering the European initiative, the term capital stands for ‘local synthesis’, a text, or temporary proof of a discovery—a sort of realistic or at times abstract self-reflection of the city. Realistic self-reflection highlights the ‘real’ problems, for instance the social demands and urban renewal programmes while abstract self-reflection privileges metaphors that are open to interpretation. But what acquires significance and confers onto experience the trait of a capital are the processes, the results and the forms of representation, and not the city per se. To date the cities that have taken part in the European initiative have not been regarded as territorial capitals (there are other factors that legitimise them as such), but as analytical attempts which the ordinary administration, institutionalized planning processes and day to day conflict management fail to achieve. Thus it is the ‘trials’ and not the city that become the basis for case studies. Depending on the circumstance the city can become an epiphenomenic synthesis (resource mapping), an allusive patchwork, a form of hybrid or a dominant cultural model founded on ever more pervasive traits of risk society and on the ‘right to fear’. Even though promising, current experience on recognized cultural frameworks that assess the contents, practices and outcomes which promote policy dialogue and visions continues to be rare.

A TV TORNYSZÉKTŐL A ZSEBBEN HORDOTT ANTENNÁKIG – A HERZ-I TÉR, MINT AZ ELLENŐRZÉS INFRASTRUKTÚRÁJA

A korai internet utópiák egyik legfontosabb kiindulópontja az volt, hogy e hálózaton mindenkinek lehetősége válik közzé, s az egyoldalúan ránk kényszerített passzív, befogadói szerep elmúltával megnyílik az út egy demokratikus, participációra, alulról szerveződő közösségekre épülő társadalomszervezési logika előtt. Ez a folyamat a hálózatot kiszolgáló telekommunikációs infrastruktúra szintjén is érzékelhetővé vált: ma már nincs technikai akadálya annak, hogy az egyének ellenőrzése alatt álló, autonóm antennákból épüljön ki a távközlési infrastruktúra. A homályban álló, misztikus hatalom által ellenőrzött központi antenna helyett beköszönhetett volna az önrendelkezés és szabadság kora, melyet az elosztott, miniatűr antennákból ad-hoc összeálló mesh hálózatok fémjeleznek.

Hiába a technikai lehetőség, ha e jövőkép megvalósulásától távolabb vagyunk mint valaha. Az információs önrendelkezés helyett a mindenütt és mindenkor jelen lévő megfigyelés kora köszöntött be, a mindenhova magunkkal hurcolt apró antennák pedig immár azokat a fehér foltokat is lefedik a térképen, amik a TV tornyok korában rejtve maradtak a hatalom elől.

Ecotól tudjuk, hogy bármilyen hagyományos fikció képes igazsággá lenni, ha vannak, akik azt igaznak gondolják. Mi kell ahhoz, hogy önbeteljesítő jóslattá váljon az infrastruktúra szabadsága általi szabadságról, a technológia emancipatorikus erejéről szóló hagyományos vízió?

FROM TV MASTS TO WIFI ANTENNAS—THE TELECOMMUNICATIONS INFRASTRUCTURE AS COMMAND AND CONTROL

Early internet utopias suggested that the many-to-many communication potential of digital networks would bring about a more egalitarian, democratic and participatory society. Instead of a single tower enabling one-to-many communications only, the many-to-many potential of the internet would result in profoundly positive social changes. Rapid developments in radio technology and the small window in the radio spectrum brought some experimentation with ad-hoc mesh networks and other autonomous telecommunications infrastructures, but so far we see more, instead of less centralization of communication. The small devices in our homes and pockets are now covering the last white spots on the map left intact by the masts at the top of big towers. Ubiquitous computing and always on mobile devices led to ubiquitous surveillance and a constant exposure to spying eyes.

Eco's book is of course not about the Templars' plans to dominate the world, but about the power of interpretation taken seriously. Any deranged vision can come to reality if one believes it to be true. What do we need to make the vision about an autonomous, free communication infrastructure superimposing the physical space come true?

A KULTURÁLIS INFRASTRUKTÚRA SZEREPE A VÁROSOK VONZEREJÉNEK NÖVELÉSÉBEN

A „Maison de la Culture et de la Jeunesse” (MJC) és a „Mille Clubs” elnevezésű programok, melyeket az 1960-as években hirdetett meg a francia kormány, az oktatási és szabadidős intézményrendszer kiépítésének a 20. századi területfejlesztési koncepciókban betöltött elsődleges szerepére kínálnak szemléletes példát. Bizonyos utópisztikus elképzelések kiemelt jelentőséget tulajdonítottak a kultúrának a városfejlesztési koncepciók terén, ugyanakkor azonban a kultúra fogalmát az információáramlásra redukálták. A Pompidou Központ 1972-ben elkészült első ütemének kialakítására mindkét irány befolyást gyakorolt, a társadalmi haladás gondolata éppúgy, mint az a szándék, hogy egyetlen, monumentális, városi ikonná váló rendezvényhelyszínt hozzanak létre a korábban szétszórtan működő MJC központok helyett. A Beaubourg folyamatosan bővülő együttese híven tükrözi a kulturális infrastruktúrában, a hatvanas évektől kezdve végbemenő változásokat, egyrészt az oktatási és szabadidős létesítmények építése terén, másrészt a fejlesztési koncepciókat illetően, melyek az egalitárius elképzelésektől a kiemelt beruházásokra alapozó elgondolásokig terjednek. A 2004-es lille-i EKF programhoz kapcsolódó tizenkét „Maisons Folies”, illetve a Beaubourg metz-i, valamint a Louvre lens-i fiókintézményének bemutatásával illusztráljuk a kulturális infrastruktúra-fejlesztés új dimenzióit, melyek elválaszthatatlanok a városok vonzerejének, s ezzel együtt versenyképességének szempontjától.

“CULTURE AS INFRASTRUCTURE IN THE COMPETITIVE URBANISM OF ATTRACTIVITY”

The « Maisons de la Culture et de la Jeunesse (MJC) » and « Mille clubs » programs, launched in the sixties by the French government, can be considered as a strong example in the XXth century of a recreational and educational infrastructure in the process of planning at a territory scale. Simultaneously, the critical utopias were making Culture the ultimate parameter for thinking of the city, reduced to a system of flux, messages and changes. The first Pompidou Center's program (1972) has inherited of both those trends, the social and progressive ideology together with an iconic infrastructure for events : a monumental but single MJC, instead of the previous dispersed ones. Beaubourg and its evolutions have a pivotal role in understanding the transformations that have reached the cultural infrastructure since the sixties, from an educative net to a distractive one, and from an egalitarian approach of the territory to a planning that reinforce points of concentration. Through the case of the twelve « Maisons Folies » built for the event « Lille 2004 », and in another context Beaubourg-Metz and Lens-Louvre museums, we will show how the infrastructure of culture has now to be thought within a net of connections of different scales, obeying to the logic of the competitive urbanism of attractivity.

ÚJ MÉDIA, VÁROSI INFRASTRUKTÚRÁK ÉS A VÁROSI KULTÚRÁRA TETT HATÁSUK

A városi infrastruktúrák mindig is fontos szerepet játszottak a települések kultúrájának alakításában. A falusi kút, a piac, vagy Haussmann báró sugárútjai nemcsak célszerűek voltak, de a kommunikáció és a kulturális információcsere színhelyévé is váltak.

A digitális média fejlődése – a szenzorok, „okos” algoritmusok és a személyre szabott tranzakciók kombinációja – azt ígéri, hogy a városi infrastruktúra a korábnál is hatékonyabbá válik. Mégis, mit jelent az új média beépülése az infrastruktúrába általában a kultúra számára? Vannak, akik szerint egy „felbomló, szilánkos urbanizmus” felé haladunk, ahol a települési infrastruktúra kiterjesztése már nem a polgárok közötti egyenlő kapcsolatok megteremtését szolgálja, hanem inkább azt, hogy egyéni szolgáltatásokat lehessen eladni fogyasztóknak. Ez az általunk ismert városi közterek végét jelentené? Mások viszont azzal érvelnek, hogy az új infrastruktúrák – mint például az „internet of things”, az eszközök hálózata – új lehetőségeket is teremtenek a közösségek tevékenységeihez és kapcsolataikhoz.

NEW MEDIA, URBAN INFRASTRUCTURES AND THEIR EFFECTS ON URBAN CULTURE

Urban infrastructures have always played an important role in the shaping of urban culture. The village pump, the market place or Haussmann's Boulevards didn't just have a utilitarian function, they also turned into places for communication and cultural exchange.

Advances in digital media—the combination of sensors, ‘smart’ algorithms and individually tailored transactions—promise to make urban infrastructure more efficient. Yet what does the advance of new media in urban infrastructure mean for urban culture at large? According to some, we are heading towards a ‘splintering urbanism’ where the roll out of urban infrastructure is no longer aimed at connecting all citizens equally but rather at selling individual services to consumers. Does that mean the end of urban public space as we know it? Others however argue that new urban infrastructures—such as the internet of things—also create new opportunities for exchange and public action.

VARSÓ – AZ INFRASTRUKTÚRA ÉS A KÖZTEREK

A Szennyvíztisztító Sziget egy jó esettanulmány annak vizsgálatára, hogy egy műszakilag korszerű, lebegő berendezés, amely tiszta vizet állít elő, hogyan kelthet ellenérzéseket – amelyeket a helyi korlátozások váltanak ki – még jóval azelőtt, hogy megépítenék. A Sziget bemutatását összekapcsoljuk még néhány más köztéri projekt bemutatásával, amelyek a víz általános jelentéséhez tartozó problémák kezelésével hozható kapcsolatba - úgy mint például a környezetszennyezés, a vízhiány, politikai képtelenségek, stb.

A fenti projektek kérdéseket vetnek fel azzal kapcsolatban, hogy az alkalmazott technikák hogyan befolyásolják a társadalmi feszültségek megoldását, és hogyan irányítják rá a figyelmet „a többi” és más alapvetően fontos témákra.

WARSAW—INFRASTRUCTURE AS PUBLIC SPACE

Public Water Purification Island is a case study of how technically sophisticated floating apparatus with water producing capacity may address a number of impossibilities caused by local limitations long before being actually built. The Island will be presented along with some of public projects related to a universal meaning of water and meant to address specific problems of various locations such as environmental pollution, water shortage, political absurdities, etc. Above mentioned projects also tend to start questions on possible influence of participatory techniques in solving social tensions and raising the consciousness of “the other” and other vital issues.

A „MŰVÉSZET ÜRES TEREKEN” PROGRAM ÉS A GLOBÁLIS GAZDASÁGI VÁLSÁG ÁLTAL FELNYITOTT KULTURÁLIS LEHETŐSÉGEK

Az Angol Művészeti Tanács (Art Council England) a művészeteket támogató és patronáló országos ügynökség. 2009-ben, a globális pénzügyi válság közvetlen következményeként, Nagy-Britannia gazdasági recesszió ment keresztül. Ennek hatására a Művészeti Tanács azonnal egy programot indított a művészetek támogatására. A program része volt a „Művészet üres tereken” kezdeményezés, amely lehetővé tette az üres üzlethelyiségek kreatív színhelyekké történő átalakítását.

2010-ben az Egyesült Királyság új kormányt választott, és ez jelentős hatással van a művészetekre: a deficit csökkentésének igénye azt jelenti, hogy kevesebb közpénzt kaphatnak a művészetek; a helyi kezdeményezések és a decentralizáció révén új lehetőségek jelennek meg a kulturális szolgáltatások és feladatvállalások terén. Ennek eredményeképpen a művészeti infrastruktúra radikális átalakulásokon megy keresztül ott, ahol a szervezetek rugalmasabbak, és az emberekkel szorosabb együttműködésben dolgoznak.

THE ART IN EMPTY SPACES PROGRAMME AND THE CULTURAL POSSIBILITIES OPENED UP BY THE GLOBAL ECONOMIC CRISIS

Arts Council England is the national arts funding and development agency.

In 2009, Britain, along with many other countries was experiencing an economic recession as a direct consequence of the global financial crisis. As a result, the Arts Council immediately introduced a programme of support for the arts including Art in Empty Spaces, supporting artistic activity transforming empty retail units into creative spaces.

The election of the new UK Government in 2010 has a major impact on the arts as the drive to reduce the deficit will mean cutting public spending on the arts; and a drive to localism and decentralisation offers a new era of possibilities for cultural provision and engagement. This will result in a radical reshaping of the arts infrastructure where organisations are more resilient and connected to people.

A KÖZTEREK TERMELÉSE: VERSENY. KOHÉZIÓ. KULTÚRA?

Az elmúlt évtizedben a számos európai város politikai célkitűzéseiben bekövetkezett változások kiemelték egy a posztfordista átmenetben fontossá vált, több területen átvélő policy újbóli megerősödését, ami nem más mint a köztér.

A „kultúra”, először is, belépést kínál a piac azon szereplői számára, akik a tőkefelhalmozás új útjait keresik a szimbolikus iparágakban. A „kultúra”, másodsorban, segítséget nyújt az állam számára, hogy az városmegújítás jogosságát kommunikálja, és befolyásolja a polgárok gondolkodását. Harmadsorban, a „kultúra” lehetővé teszi a civil társadalom szereplőinek, hogy aktívan bekapcsolódjanak az életterük és környezetük szimbolikus, életmódokat megjelenítő és figyelemfelkeltő átalakításába, megerősítve, amit gyakran a „helyel való azonosulás”-ként neveznek. A politikai indítékoknak ez a folytonos kibillenése és egyensúlyi játéka ami a közterek termelésének folyamatait a társadalmi kohézió és a gazdasági verseny találkozási pontjában jellemzi, nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a „kultúra” az egyik leggyakoribb és ugyanakkor leglazábban definiált koncepciójává vált a városfejlesztési terveknek.

Ez az előadás elsősorban egy empirikus kutatásba (minőségpolitikák és tervek elemzése) enged bepillantást, és végigjárja a kultúra retorikájának ellentmondó elemeit a várospolitikában és a köztereken végzett beavatkozások esetében, különös tekintettel Bécsre. Másodsorban, a kultúra felé irányuló kutatásokat alapvető ismeretelméleti kapcsolatnak tekinti a kvalitatív társadalomtudományok terén végzett poszt-diszciplináris településtudományokhoz.

THE PRODUCTION OF PUBLIC SPACES: COMPETITION. COHESION. CULTURE?

‘Culture’ serves, first, as entry dimension for market actors that strive to discover new paths of capital accumulation within symbolic industries, ‘culture’, secondly, helps the state to communicate the legitimization for urban regeneration and to promote mental change to citizens. Thirdly, ‘culture’ allows civil society players to actively get involved in an attention-seeking, life style oriented re-symbolizations of the environments they live in, in strengthening what is often vaguely considered as ‘identification with place’. This permanent de- and rebalancing of political motives—to offer a first hypothesis—that underlie public space production processes at the crucial interface of social cohesion and economic competition has contributed to the fact that ‘culture’ has become one of the mostly employed and yet one of least defined concepts used in urban development pamphlets.

Firstly, this presentation aims at offering insights into an initial empirical inquiry (qualitative policy and planning analysis) and investigates contrasting elements in the rhetoric of culture in urban politics as regards interventions in public spaces especially in Vienna. Secondly, it considers studies into culture an essential epistemological link to post-disciplinary urban studies in qualitative social sciences.

PÉCSI ESETTANULMÁNY

A kulturális ipar egy hatalmas gazdasági ágazat, amely a turizmustól az örökségvédelmen át a design-ig sok alágazatot, szektort foglal magába. Ahol fejlett a kulturális/kreatív ipar, ott az életszínvonal és a magasan képzett fiatalok száma is magasabb.

A kulturális klaszter létrehozásának egyik legfőbb motivációja, hogy létrehozza és fejlessze a Dél-Dunántúli régióban a kreatív ipart. A szisztematikus koordináció érdekében (ami hazánkban egyedülálló) megalapításra került a Kulturális Innovációs KOMPetencia Központ. A központ célja, hogy hálózatos együttműködési rendszert alakítson ki a területen a kis-és középvállalkozások és non-profit intézmények között. A hálózatos együttműködésen keresztül innovatív gazdasági tér jön létre. A rendszer tudásbázisul szolgálhat az EKF és Pólus projektek számára is.

Közös célunk a kreatív ipar fejlesztése és az első kreatív ipari nagyprojektek generálása és segítése.

THE FESTIVALIZATION OF THE CITY

The cultural industry is a large economical area, which contains tourism and the other branches of “leisure economy”, heritage care, the arts and the so called symbolical economy e.g. advertising, mass media, design etc., and other areas of the know-how transfers. Where the cultural industry is developed, the quality of life is higher, and the ability of the highly skilled young generation increased.

The major motivation of the cultural cluster creation was to develop and expand the creative industry in South Transdanubia. In Hungary we only can speak about systematic coordination in Southern Transdanubia, which the Centre for Cultural Innovation Competence managed to assume. The Centre’s assignments are to create a co-operational network system for small and medium sized enterprises and institutes operating on the field of the cultural industry sector, and with the sectors network oriented development to promote innovative economical milieu. The so invented structure can serve its members as a contact and knowledge base, and usable for major projects such as the European Capital of Culture and the Pécs Pole Program. Our common interest is to develop the creative industry, and to organize the creative industries first common market projects.

LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE: A KREATÍV IPAR TÁMOGATÁSÁRA A PERIFÉRIÁKON

Az előadó pozitív példák bemutatásával próbálja bizonyítani, hogy van lehetőség kisebb városokban is a meglévő adottságokra alapozva, a kreatív ipar támogatásán keresztül városfejlesztési célokat megvalósítani. El kell ismerni azt azonban, hogy ez nem könnyű feladat. A cél elérése érdekében kis lépések sorozatán keresztül, egy ambiciózus, de egyben reális célkitűzést követve kell integrált megközelítésben szívósan dolgozni. Az eredmények azonban nem rögtön jönnek és tudatában kell annak lenni, hogy a kulturális-alapú városfejlesztés lehetőségei nem határtalanok.

A periférikus elhelyezkedésnek vannak előnyei és hátrányai is. Egy jól kidolgozott fejlesztéspolitika az előnyökre épít, a hátrányok következményeit vagy kiváltó okait megpróbálja csökkenteni. Olcsóbb ingatlan árak, elérhető áron rendelkezésre álló terek, a kisvárosi otthonos hangulat, a vállalkozásokat segítő szolgáltatások személyes jellege csak pár a meglévő előnyök között. Ellentétben a távolság, elzártság, provincializmus, idegenellenesség, unalmas hangulat nem igen segíti a kreatív vállalkozások kibontakozását. A sikeres fejlődés érdekében a közszférát érintően alapvető és gyors (a menedzsmentet érintő) innovatív változásra van szükség a hatékony városi kormányzás megteremtése érdekében. Az Önkormányzat egyedül nem fog tudni eredményeket elérni. Ehhez szoros és működő partneri viszonyt kell minden érintett szervezettel kialakítani. Az egyetemen való együttműködés fontosságát pedig nem lehet eléggé kihangsúlyozni.

STEP BY STEP: PROMOTING CREATIVE INDUSTRIES IN PERIPHERIES

The lecturer argues with showing positive examples that there is a possibility for smaller cities in peripheries to build on their creative assets when deciding on urban development objectives. It is certainly not an easy task though. It requires a continuous efforts and a holistic approach, which gives strategic direction to their small steps towards a well defined and ambitious, but realistic goal. But one should not overestimate the result of culture-led development policy, there are certainly limitations.

Peripheral situation brings both advantages and disadvantages for a city. Smart policy can build on the former and prepare answers to the latter. Lower property prices, availability of affordable places, cosiness, personalised relations with promoting services can be good examples of advantages. Distance, disconnectedness, provincial thinking, xenophobia, dull atmosphere certainly impede creative development.

Fast and fundamental (managerial) innovation is needed in the public sector to shift to urban governance. Local government cannot achieve significant results without building strong partnership with other relevant stakeholders in general, and with universities in particular.

AZ ALAPSZINTŰ KULTURÁLIS KEZDEMÉNYEZÉSEKTŐL A PERIFÉRIÁKON TÖRTÉNŐ KULTURÁLIS TERVEZÉSIG: SAJÁTOS JELENTÉSEK ÉS A HATÁSOK SOKFÉLESÉGE

Európában a huszadik század folyamán épült ipari, kereskedelmi és katonai létesítmények jelentős része elvesztette eredeti rendeltetését. Az elhagyott, immár szabadon felhasználható külvárosi épületek igen alkalmasnak bizonyultak különféle kulturális rendezvények befogadására; modulrendszerű szerkezetüknek köszönhetően átalakításuk nem okozott különösebb nehézséget, ezért a művészi alkotómunka kísérleti formái és a jelentős tömegeket vonzó, változatos kulturális háttérű események számára egyaránt megfelelő helyszínt kínáltak.

Az Alapszintű kulturális kezdeményezésektől a kulturális tervezésig című előadás a a kollektív tevékenységek jelentőségét és sokrétűségét vizsgálja a városok peremkerületeinek kulturális életében. A kulturális kezdeményezések jellemző típusainak megismerése elengedhetetlen a velük összefüggő társadalmi, gazdasági és politikai jelenségek megértéséhez.

FROM GROUND-LEVEL CULTURAL INITIATIVES TO CULTURE LED PLANNING ON THE PERIPHERIES: SPECIFIC MEANINGS AND DIVERSITY OF IMPACTS

In late 20th century urban Europe, a great many landmarks of industrial, merchant and military activity were abandoned and fell into disuse. No longer limited to a specific use or content, these 'available' peripheral structures could be adapted to house a wide range of cultural projects. The modular nature of the buildings enabled them to be transformed and utilized for experimentation, artistic creation and the blending of people and cultures.

From ground-level cultural initiatives to culture led planning, this presentation will question culture on the peripheries as a collective action with a large scale of meaning. Understanding different kinds of cultural initiatives will be the first step to comprehend their effective social, economic and political impacts.

PERIFÉRIÁK BIENNÁLÉ – MŰVÉSZETI GYAKORLATOK ÉS KÉRDÉSEK A PERIFÉRIÁKON

A „Perifériák” rendezvény 1997-ben született meg a román művész, Matei Bejenaru kezdeményezésére. Performance-fesztiválként indult, és fokozatosan lett belőle művészeti biennálé, melyet Iasi-ban tartanak, Románia második egyetemi városában.

A „Perifériák” célja az volt, hogy a KÖZPONT – PERIFÉRIÁK témakörhöz tartozó művészeti projektek elkészítéséhez helyt adjon, ezeket kiállítsa, valamint hogy elméleti beszélgetéseket szervezzen a művészeti alkotó munka lehetőségeiről olyan kontextusokban ahol hiányzik a kortárs művészet infrastruktúrája. Az elmúlt időben a „Perifériák” különböző oktatási programokat fejlesztett ki azért, hogy helyi szinten jobban szem előtt legyen a művészet, valamint hogy regionális szinten segítse a művészeti együttműködést. A „Perifériák” hatására egy helyi kortárs művészeti szcéna is kialakult.

A Perifériák Biennálé már a kezdetektől fogva egyfajta közvetítő szerepet töltött be, erősítve ezáltal a párbeszédet a különböző kulturális területek között. Egyrészt alternatív nevelési modelleket kínált a már szakosodott közönség, a művészek, művészeti kritikusok és elméleti szakemberek aktiválásával, másrészt pedig bevont helyi értelmiségieket és másokat, akiket érdekel az értelmezés és a megvitatás folyamata. A projektnek sikerült megerősíteni a helyi kulturális tudatot, ami egy dinamikus civil közösség kialakulását segíti. Ez a közösség felelősséget érez a saját környezetével kapcsolatban, és azt érezteti, hogy a kortárs művészet egy több ágat felölelő terület, ahol emberek széles tömegeit befolyásoló társadalmi és politikai kérdéseket lehet megtárgyalni.

PERIFERIC BIENNIAL—ART PRACTICES AND ISSUES AT THE PERIPHERIES

Periferic was initiated in 1997 by the Romanian artist Matei Bejenaru and started as a performance festival which organically developed into an international art biennial organized in Iasi, the second university city in Romania.

The aim of Periferic was to produce and exhibit different artistic projects related to the CENTRE-PERIPHERY relationship and also to create a series of theoretical discussions about the conditions for art production in contexts without an infrastructure for contemporary arts. In the last editions Periferic developed different educational programmes in the idea to get a better local visibility, as well as to promote regional artistic collaborations. Periferic also developed a local contemporary art scene.

Since the beginning Periferic Biennial played the role of a mediator, thus fortifying the dialogue between various cultural fields. On the one hand it presented alternative models of education by activating the already specialized audience, artists, art critics and theoreticians, on the other hand it involved other segments of local intellectuals and people interested in the processes of reception and mediation. The project managed to strengthen local cultural consciousness in order to form a dynamic civil community that feels responsible for its own context and suggests that contemporary art is a transdisciplinary field where social and political issues that affect a wide range of people can be discussed.

REGIOVOX

A digitális köztér a tervezői munkánk területe. Hogyan viszonyul majd a holnap város a köztereihez? Mára ezekhez hozzáépültek az események, folyamatok, hálózatok és digitális információk rétegei. Ezek a városainkat átalakító hálózatok vagy csak piacok lesznek, vagy a digitális jövő közterei, amik képesek alkalmazkodni és együtt élni az európai városok kihívásaival és megőrizni azt, ami a sajátos karakterüket jelenti: a strukturált köztereket és identitásukat.

Az előadás egy az Ile de France régió területén készült projekt prezentációja.

REGIOVOX

The digital public space is the point of view of our design. How will the city of tomorrow address its public space...? In addition to this the complex issues of situations, flows, networks and digital information are added. These networks that change our cities will either be only markets or the new public spaces of the digital future that are able to streamline and live with the challenges of European cities and preserve what creates their unique characteristic: a structured public space and identity.

The lecture is a presentation of a project for the region Ile de France.

VÁROSI ALFABETIZMUS ÉS KORMÁNYZÁS:
JÖVŐBELI STRATÉGIÁK VÁROSOKNAK

A világszerte felgyorsuló urbanizáció tükrében azok a kérdések, hogy a városaink hogyan alakítanak minket és mi hogyan alakítjuk a városainkat, fontosabbak mint valaha. Bár néhány hely élvezzi a semmiből felépíthető új városok képessége és az ezzel járó tervezési szabadság adta előnyöket, a társadalmak számára az életminőségük fenntartásáért folytatott küzdelemben a legnagyobb kihívásokat a létező épületállomány és infrastruktúra öröksége, a megmerevedett viselkedésmódok és a gazdaság, a kormányzás és a kultúra örökölt modelljei és ezek kezelése jelentik majd. Szembenézve az éghajlatváltozással és olyan átalakulásokkal mint a társadalmak előregedése, vagy az ipari társadalmak jóléti modelljeinek lassú összeomlása, hirtelen rendszer szinten is a megoldást nyújtó eszközök híján vagyunk.

Pillanatnyilag kevés modell van ami koherens módon közelít a rendszer szintű gondolkodáshoz és ilyen léptékű kérdések kezelésére alkalmasnak mutatkozik. Ennek ellenére a designeri hozzáállás a problémák megoldásához rendkívül hatékonyan tud használható utakat teremteni egyébként tisztázatlan vagy zavaros helyzetekben. Ha idejében kerül be a folyamatba, azaz jóval a hagyományos tervezői tudás belépési pontja előtt, a design stratégiai használata drámaian megnöveli a komplex problémákra adható válaszok értékét.

A Helsinki Design Laboratóriumban (www.helsinki.designlab.org) a designnak ezt a születőben levő szerepét alakítjuk úgy, hogy kormányzati szervekkel működünk együtt annak demonstrálására, hogy a stratégiai design a legkuszább problémákra is válaszokat tud létrehozni.

URBAN LITERACY AND GOVERNANCE, FUTRUE STRATEGIES
FOR CITIES AND URBAN CULTURE

With urbanization increasing the world over, questions of how our cities shape us and how we shape our cities are now more important than ever. Although some places benefit from the ability to create new cities from scratch and are afforded the freedom of planning that this allows, dealing with the legacies of existing buildings and infrastructure, entrenched behaviors, and inherited models of economy, governance, and even culture will present a significant challenge as societies struggle to maintain their quality of life. In the face of climate change, as well as transitions such as the graying of society and the slow-motion collapse of industrial welfare models, we find ourselves without the tools to solve these problems at a systemic level.

Currently there are few models that demonstrate a coherent approach to systemic thinking capable of tackling such large scale issues. Yet the design approach to problem solving is highly capable of providing actionable pathways in situations that may seem unclear or muddy. If brought in early, upstream from where traditional design expertise is called to the table, a more strategic use of design can yield dramatically more valuable responses to complex problems. At Helsinki Design Lab (www.helsinki.designlab.org) we are fostering this nascent role for design by working with government to demonstrate the ability of strategic designers to contribute to some of the messiest problems.

A KULTÚRA-ALAPÚ VÁROSPOLITIKÁK PERSPEKTÍVÁJA

Az elmúlt évtizedekben a kulturális politika az európai városmegújulást támogató tervezési stratégiák központi elemévé vált. Az 1980-as években számos tanulmány szólt a kulturális szektorok gazdasági jelentőségéről, a munkahelyteremtésre és a gazdasági növekedésre tett hatásáról a különböző városokban. Ezek a tanulmányok jelentősen hozzájárultak a kulturális politikák felértékelődéséhez, és ösztönözték a kulturális szektorba való befektetéseket. Az 1990-es években az életmód, életminőség, társadalmi kohézió és közösségfejlesztés kérdései kerültek a kulturális tervezés figyelmének középpontjába, miközben a kulturális sokféleség és az interkulturalizmus eszméi a maguk részéről is részt vettek a kultúra fogalmának kibővítésében. Az európai társadalmak és városok globalizációja új kérdéseket vetett fel a kultúra standardizációjával, illetve helyi és regionális sajátosságainak megőrzésével kapcsolatban. Az előadás a kultúra-alapú városfejlesztési stratégiák jövőbeli lehetőségeit és perspektíváit tárgyalja, valamint alkalmazási lehetőségeiket a különböző helyi és regionális kontextusokban.

CULTURE-BASED URBAN POLICIES IN PERSPECTIVE,
FUTURE PROSPECTS

In the past decades, cultural policy has been mobilized as a key element in the development of broad-based policies for urban regeneration throughout Europe. However, cultural policies are by no means a homogeneous set of strategies. The 1980s saw a flourishing of studies on the economic importance of the cultural sector in different cities, and of the direct and indirect economic impacts of cultural activities and policies on employment and wealth creation. This tradition of studies was undoubtedly important to raise the profile of cultural policies and to advocate for increased public and private sector of investment in culture. In the 1990s, the impact of cultural policies and activities in terms of quality of life, social cohesion and community development became key issues in cultural planning, while the emphasis on cultural diversity and inter-culturalism broadened the definition of culture. The globalisation of European societies and its impact on cities raised new questions concerning the standardisation and distinctiveness of local and regional cultures. This presentation will discuss the future potentials and perspectives of culture-led urban development strategies, and their applications in diverse local and regional contexts.

ÉPÍTÉSZET ÉS KONTEXTUS: A KULTÚRA KÉRDÉSE

„Ha végiggondoljuk hogy egy végtelenül összekapcsolt világ mit jelent az építészet számára, megérthetjük hogy milyen mértékben függ egymástól a gazdaság és az ökológia – nem csak etimológiailag (oikos, a háztáji erőforrások összepárosítása) hanem esztétikailag is. Akik ma magukat avant-gardeként vagy akár nosztalgiázókként látják, elhitték, hogy az új technológiák megnyitják a tervezési módszereket olyan pszeudotudományos folyamatok és formák irányába, amik egy kifinomult szabadság jeleit hordozzák. (...) Alig kezdtük el megérteni, hogy a hibrid technikák, a kombinált esztétika és a természetesség új formái a mostanáig ismert (és a médiában látható) érzelmeinknél sokkal elmélyültebb egyszerűség irányába vezetnek minket. Világszerte összekapcsolódva, a hagyományos kánonok kicsúsznak a kezeinkből amikor a végtelen sokféleség és érdekek közvetítőivel találkozunk. Amikor egy találó ötletet látunk, találoan megvalósítva, szinte eszköztelenül, mintha az építészet hozzá sem ért volna, mintha a világ egy új víziója bontakozna ki, akkor nincs anyaföld, nincsenek kultúrák, nincs első és harmadik világ: csak az időben mindent maga mögött hagyó kortárs szépség tiszta megjelenése érzékelhető. Olyan építészetet keresünk, ami meghaladja az időt és a teret, ami egyszerűségével, univerzalitásával, találóságával, olcsóságával és intenzitásával lep meg. Ez az a kert amit magunk előtt látunk elterülni, és ez az az érzelem, amit megragadni a célunk.” – 7 mikrokialtvány, 2004

ARCHITECTURE AND CONTEXT — THE QUESTION OF CULTURE

“If we consider what a hyper-connected world means for architecture, we'll be able to grasp the point to which economy and ecology are linked, not only etymologically, but also aesthetically. Those who today see themselves as avant-gardists, as nostalgists, anyway, have imagined that the new technologies would open planning methods up to pseudo-scientific procedures and forms associated with a sophisticated freedom. (...) We've only begun to understand that a hybrid technique, a combined aesthetic and a naturalness of a new stripe lead us in the direction of emotions of a much profounder simplicity than the one we knew till now (and which the media promoted). Globally connected, the traditional canons slip from our fingers when confronted with scales and interlocutors of infinite diversity and interest. When we see a felicitous idea, felicitously realized with almost nothing, as if architecture hasn't been putting its oar in, as if a new vision of the world begins to unfold, there are no fatherlands, or cultures, or first or third world: there's the pure transmission of a contemporary beauty that leaves all the rest way behind, time-wise. We seek such an architecture which transcends time and space, which takes us by surprise by being simple, universal, felicitous, cheap and intense. That's the garden we see spreading before us and that's the emotion we want to capture.”—7 micromanifestos, 2004

TAKÁTS JÓZSEF (1962)

Irodalomkritikus, irodalom- és politikai eszméletörténész, egyetemi oktató (PTE, Pécs). 2004 és 2006 között a pécsi EKF-pályázat kidolgozásának szellemi irányítója; A határtalan város című pályázati könyv szerzője.

Literary critic, literary and political historian, Professor of the University of Pécs, Pécs. Between 2004 and 2006 leader development project manager of the Project Preparation Cabinet of European Capital of Culture Pécs2010 program. Author of the *Bordless City*, project book of the European Capital of Culture Pécs2010 program.

BAS VAN HEUR

Posztdoktori kutatásaimat végzem a Maastrichti Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Karának Technológia és Társadalom szakán, a Virtuális Tudás Stúdióban. Kutatásaim középpontjában gyakorlatilag az urbanizációs fejlesztések politikája áll, és a kutatás szerepének vizsgálata az urbanizációs fejlesztésekben és azok hatásainak elemzésében. Publikációim témái a kreatív/kulturális ipar, zenei hálózatok, a konfliktusok és a különböző léptékek politikája, a kulturális politikai gazdaságtan, a kisvárosok, az örökség digitalizációja, a város kutató laboratóriumok, és a felsőoktatás és kutatás épített környezete.

Az Utrechti Egyetem és a Berlini Humboldt Egyetemen Kulturális Történelem szakán elvégzett BA és MA képzés után Média és Kommunikáció irányban folytattam doktori tanulmányaimat a Londoni Goldsmith College-ban. Vízszatérve Berlinbe, a Német Kutató Alapítvány ösztöndíjával a Metropolitánus Tanulmányok Központjában tanultam, majd doktori címet szereztem a Berlini Szabad Egyetem Földtudományi szakán. Az Utrechti Egyetemen és a Goldsmith College-ban tanítottam, jelenleg a Maastrichti Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Karán mind BA, mind MA képzésben adok órákat. Az egyetem előtt elvégeztem a Középfokú Szakmai Továbbképzést (MBO), illetve egy egyéves Felsőfokú Szakmai Továbbképzést (HBO) építkezés kivitelezés irányban. Akadémiai munkámon kívül, próbálok aktív kapcsolatban maradni a kulturális szektorral illetve döntéshozókkal, konzultációk, workshopok szervezése és látogatása révén.

I am a post-doctoral researcher at the Maastricht Virtual Knowledge Studio within the Department of Technology and Society Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, Maastricht University. Broadly speaking, my main research interest is in the politics of urban development and the role of research in engaging with and analyzing urban development strategies and their effects. I have published on creative/cultural industries, music networks, conflict and the politics of scale, cultural political economy, small cities, the digitization of heritage, urban laboratories, and the built environment of higher education and research.

After doing my BA and MA in Cultural History at Utrecht University and the Humboldt University in Berlin, I started my PhD in Media and Communications at Goldsmiths College, University of London. Relocating to Berlin, I was a DFG-Fellow at the Center for Metropolitan Studies and received my PhD from the Department of Earth Sciences of the Free University in Berlin. I have also taught at Utrecht University and Goldsmiths College and now teach courses on BA and MA level within the Faculty of Arts and Social Sciences of Maastricht University. Before coming to university, I completed Intermediate Vocational Training (MBO) and one year of Higher Vocational Training (HBO) in building construction. In addition to my academic work, I try to maintain active connections with the cultural sector as well as policy makers through consultancy work and the organization of and participation in workshops and other events.

MARCUS FOTH

Docens és vezető kutató a Queensland Műszaki Egyetem (QUT) Kreatív Iparágak és Innovációs Intézetében Brisbane-ben, Ausztráliában, és a Városi Informatika Kutatócsoport csapatvezetője. A QUT kincstárnokhelyettesi kutatói ösztöndíjasa (2009–2011) és Queensland állam kormányának a NICTA által támogatott Intelligens Jövő ösztöndíjában is részesült (2009–2011). 2010-ben elnyerte az Ausztrál Üzleti Alap az Aurora Alapítvány által is támogatott Innovációs és Kulturális Ipari kutatói ösztöndíját. Korábban (2006–2008) az ARC ausztrál posztdoktori ösztöndíjasa és 2007-ben az Oxfordi Egyetem Internet Intézetének vendégkutatója. Dr. Foth a humán-számítógép interakció tervezést és fejlesztést kutatja az ember, a hely és a technológia találkozási pontjában, kiemelve a városi informatika, a lokatív média és a mobil alkalmazások területeit. Kutatásának kiemelkedő színvonalra 2006 óta több, mint 1.7 millió dollár értékű ipari és állami ösztöndíj támogatást vonzott. Dr. Foth több, mint 70 cikket közölt folyóiratokban, könyvekben és konferencia jegyzetekben. 2009-ben szerkesztette a Városi Informatika Kutatási Kézikönyvét és jelenleg a 2010-ben az MIT Pressnél megjelenő „Társasági pillangótól az elkötelezett polgárig” társszerkesztője. A Brisbane-ben megrendezett 5. Nemzetközi Konferencia a Közösségekről és Technológiákról 2011 vezetője.

Associate Professor Marcus Foth is Principal Research Fellow with the Institute for Creative Industries and Innovation, Queensland University of Technology (QUT), Brisbane, Australia, and team leader of the Urban Informatics Research Group. He received a QUT Vice-Chancellor's Research Fellowship (2009-2011), and a Smart Futures Fellowship from the Queensland State Government (2009–2011), co-sponsored by National ICT Australia (NICTA). He was awarded the inaugural Australian Business Foundation Research Fellowship on Innovation and Cultural Industries 2010 sponsored by the Aurora Foundation. He was an ARC Australian Postdoctoral Fellow (2006–2008), and a 2007 Visiting Fellow at the Oxford Internet Institute, University of Oxford, UK. Dr Foth's research explores human-computer interaction design and development at the intersection of people, place and technology with a focus on urban informatics, locative media and mobile applications. The high quality of his research work has attracted over \$ 1.7M in national competitive grants and industry funding since 2006. Dr Foth has published over 70 articles in journals, edited books, and conference proceedings. He is the editor of the *Handbook of Research on Urban Informatics* (2009), and is currently co-editing the book "From Social Butterfly to Engaged Citizen" for MIT Press (2010). He is the conference chair of the 5th International Conference on Communities and Technologies 2011 in Brisbane.

NADA ŠVOB ĐOKIĆ

A zágrábi Nemzetközi Kapcsolatok Intézete Kulturális és Kommunikációs Főosztályának tudományos tanácsadója (kinevezett professzora). Széles körű, mélyreható szakmai tapasztalattal rendelkezik a kulturális, tudományos, technológiai és közigazgatás-politikai területeken, több kutatási projektet vezetett kulturális és technológiai fejlődés, átmenet, együttműködés és kulturális kapcsolódások témakörökben. Olyan kutatási programokban vett részt vezető kutatóként, mint „A kreatív és tudásalapú iparágak az átmenet országában” (2001–2006), valamint „Globális hatások és a helyi kultúra változása” (2007–2012). 2000-ben kezdeményezte és koordinálta a Kulturális identitás újradefiniálása nemzetközi projektet (2000–2007), amelyet kezdetben az EU támogatott. Dr. Švob Đokić több mint 300 cikket, tanulmányt, monográfiát, kutatási jelentést és könyvet publikált horvát, angol, francia és egyéb nyelveken. Dr. Švob Đokić a zágrábi egyetem Filozófiai karának, valamint a rijekai egyetem Kulturális tanulmányok tanszékének tanára. Tanácsadóként dolgozott az ENSZ szervezeteinek (UNDP, UNESCO, ISDRI), az EU ügynökségeinek (EACEA, EU „L” Kutatási Igazgatóság), valamint az Európa Tanácsnak (Comité Directeur de la Culture – CDCULT) megbízásából, olyan témakörökben, mint technikai együttműködés, a nők helyzete a fejlesztési projektekben, az EU együttműködése harmadik országokkal, régiós szintű kulturális és tudományos együttműködés, illetve kulturális politika. A Culturelink Network egyik alapítója és kezdeményezője – a hálózat a Nemzetközi Kapcsolatok Intézeténél betöltött igazgatói megbízatása időszakában épült ki.

Nada Švob Đokić is Scientific Adviser (Full Professor) in the Culture and Communications Department, Institute for International Relations, Zagreb. She has wide and in-depth professional experience in the area of cultural, science, technology and public policy issues and she has led numerous research projects in the areas of cultural and technological development, transition, cooperation and exchange. She has been principal researcher on research projects such as 'The Creative and Knowledge Industries in the Countries in Transition' (2001-2006) and 'Global Influences and the Local Cultural Change' (2007-2012). In 2000 she established and coordinated the international project on Redefining Cultural Identities (2000-2007) that was initially supported by the EU. Dr. Švob Đokić has published over 300 articles, studies, monographs, research reports and books in Croatian, English, French or other languages. Dr. Švob Đokić teaches at the University of Zagreb, Faculty of Philosophy, and the University of Rijeka, Cultural Studies Department. She has been consultant to UN organizations (UNDP, UNESCO, ISDRI); to EU agencies (EACEA, EU Research Directorate L) and to the Council of Europe (Comité Directeur de la Culture – CDCULT), on issues such as technical cooperation, the position of women in development projects, EU cooperation with third countries, regional cultural and scientific cooperation, and cultural policies. She was one of the founders and initiators of the Culturelink Network that was set up during her mandate as director of the Institute for International Relations.

BERT VAN MEGGELEN (1946)

2002 óta a városépítészeti projektekkel és kulturális tervezéssel foglalkozó Maat-werk iroda tulajdonosa és igazgatója. Néhány fontosabb megbízás: Kutatás Almere város „Európa Kulturális Fővárosa 2018” pályázatához Kulturális stratégia kidolgozása Tilburg város Pius kikötője környékének átépítésére, a Hága városának kilenc rendezési tervét kidolgozó várostervező mesterkurzus vezetője, Essen város nemzetközi tanácsadója („Európa Kulturális Fővárosa 2010”). A Burgos város „Európa Kulturális Fővárosa 2016” pályázatát kidolgozó szakértői munkacsoport tagja. Továbbá: Az European The Netherlands elnöke, az European Europe vezetőtestületének tagja (2002–2008); Az Europäischen Kulturstiftung tanácsadója a két, németországi és magyarországi város 2010-es kulturális főváros pályázatának elbírálása kapcsán a „2010 Pécs Európa Kulturális Fővárosa” nemzetközi irányítótestületének tagja; A vizuális művészeteket, dizájnt és építészetet támogató alap kuratóriumának tagja; Nemzetközi tanácsadó a „Ruhr 2010 Európa Kulturális Fővárosa” projektben. 1998 közepétől 2002 végéig az R2001 (Rotterdam Európa Kulturális Fővárosa) program intendánsa (művészeti és általános igazgatója). 1988-tól 1998-ig a rotterdami építészeti és urbanisztikai akadémia dékánjaként dolgozott (főkéntémények Arnhem és Groningen városában).

Since 2002 owner director of the bureau Maat-werk, for urban projects & cultural planning. A selection of the commissions: Research for the candidacy of the city of Almere for the title of Cultural capital of Europe 2018 Developing a cultural strategy for the transformation area Pius haven in the city of Tilburg Master of the master class for urban planners who are working on the 9 master plans for the city of the Hague, International advisor of the city of Essen, cultural capital of Europe 2010; Member of the expert group of the candidate city Burgos to be the cultural capital of Europe 2016. Besides that: President of European The Netherlands and member of the executive committee of European Europe. (2002–2008); Advisor of the Europäischen Kulturstiftung in the debates about the competition of two cultural capitals in 2010 in Germany and Hungary. Member of the international board of cultural capital Pecs 2010; Member of the board of the fund for visual arts, design and architecture. International advisor to Ruhr 2010, cultural capital of Europe. Between middle 1998 and the end of 2002 he was Intendant (artistic and general director) of R2001, Rotterdam cultural capital of Europe. Between 1980 en 1998 he was active in the education of architects, of which between 1988 en 1998 as dean of the Academy of Architecture and urban design in Rotterdam (with branches in Arnhem and Groningen).

JOHN BELCHEM

Sussexi Egyetemen szerzett doktori címet, témavezetője Asa Briggs volt. Tanulmányait önállóan folytatta és később Új-Zéland egyik egyetemén oktatott. 1980 januárjában a Liverpooli Egyetem meghívására visszaköltözött az Egyesült Királyságba. Belchem jelentős szerepet vállalt abban hogy a város elnyerte az Európa Kulturális Fővárosa címet. Utóbbiért a „Leverhulme Major” elnevezésű hároméves kutatási ösztöndíjjal jutalmazták. Ösztöndíjként 2004 és 2007 között több publikációt jelentetett meg Liverpool történelméről, melyet a „tiszteletbeli Liverpooli lakosa” cím adományozásával honoráltak. Három évig volt a Liverpooli Egyetem rektora, jelenleg az újonnan megalapított kulturális fővárosi feladatokat ellátó Institute of Cultural Capital igazgatója.

From European Capital of Culture to the Institute of Cultural Capital: Liverpool and the legacy of 2008 The paper begins by exploring historical ironies in Liverpool's cultural past, the context in which to assess the sustainability and transferability of its current success as cultural city. Initially condemned for its philistinism, mercenary Liverpool began to invest in culture as the city sought to legitimize and embellish its commercial success. A century later, when the great seaport fell into structural depression, cultural resources were re-deployed in an effort to attract much-needed inward industrial investment. Within a few decades, as Liverpool collapsed into the 'shock city' of post-industrial Britain, culture was called upon to play yet another and far more significant role. Having legitimized commerce and then attracted industry, culture is now reified as the essential economic driver in and of itself. This latest rebranding would seem to be working. In 2008 'Livercool' delivered the most successful European Capital of Culture year to date, an assessment confirmed by the rigorous, longitudinal and holistic research methodology pioneered by the Impacts 08 team. Building upon this success, Liverpool hopes to remain at the forefront of the creative economy agenda through the work of the Institute of Cultural Capital. Linking research, policy and practice, the Institute will bring new depth and understanding to the impact of cultural activity on health and well-being, community cohesion and social inclusion, economic development and urban regeneration.

DOMENICO PATASSINI (1949)

Egyetemi tanár (tervezési kar, University Luav, Velence, Olaszország). 2004 óta a Tervezési kar dékánja, az Új technológiák és térinformatika PhD program igazgatója a velencei luav egyetemen. Tervezőként részt vett Olaszországban és külföldön számos helyi és regionális program előkészítésében és kidolgozásában. A képzési, tanácsadói és kutatási tevékenységek zöme a komplex döntéshozatali gyakorlatok folyamataihoz, teljesítmény- és hatásértékeléséhez kapcsolódik. Az olasz értékelési társaság (Associazione Italiana di Valutazione) elnöke volt 2003/2004-ben, és jelenleg is tagja a Társaság által kiadott folyóirat (Rassegna Italiana di Valutazione) szerkesztőbizottságának. Szakmai tanácsadóként öt értékelési területen dolgozik: együttműködési politikák a társadalmi és gazdasági fejlődésben, elsősorban afrikai országokban (Etiópia, Szomália, Niger, Közép-Afrikai Köztársaság, Dél-Afrikai Köztársaság és Szenegál), olyan témaköröket érintve, mint a kapacitásépítés, városvezetők képzése, földkezelés, rendezetlen jogállású települések legalizálása, tervezés, köz- és magán szolgáltatók reformja; európai programok az Interreg, Alpter és FSE alapok támogatásával (ex ante és in itinere értékelések); városi és regionális rendezési tervek stratégiai környezeti értékelése: tájvédelem és lagúnák (a velencei lagúna morfológiai terve); regionális tervezési törvények végrehajtása (pl. a Veneto régióban), nyomon követési és értékelési rendszer kidolgozása ezek terveire és hatásaira vonatkozóan; projektértékelés: védett területek, teraszos tájak, integrált hulladékkezelés, barnamezős fejlesztések, közlekedés- és mobilitástervezés.

Professor (Faculty of planning, University Luav Venice, Italy). Dean of the Faculty of Planning since 2004 and Director of Phd Programme on New Technologies and Spatial Information at the University Luav in Venice, he has taken part as planner in the preparation of programmes and plans at local and regional level in Italy and abroad. Most of training, consulting and research activities are dealing with process, performance and impact evaluation within complex decision practices. He was President of the Italian Evaluation Society (Associazione Italiana di Valutazione) in 2003/4 and is still member of

the Editorial Board of the Society's Review (Rassegna Italiana di valutazione). As a professional consultant, he moves in five evaluation domains: cooperation policies to social and economic development, mainly in African countries (Ethiopia, Somalia, Niger, Central Africa Republic, South Africa and Senegal) with reference to capacity building, training of urban managers, land management, legalization of informal settlements and planning, public and private service reform; European programmes within Interreg, Alpter and Fse funds (ex ante and in itinere evaluation); strategic environmental evaluation of city and regional plans, including landscape and lagoons (Morphological Plan of the Venice Lagoon); implementation of Regional Planning Laws (see Veneto Region) and design of a Monitoring and Evaluation System on plans and their spatial effects; evaluation of projects in protected areas, terraced landscape, integrated management of waste disposal, brownfield development, transport and mobility planning.

BODÓ BALÁZS (1975)

Közgazdász, médiakutató, a Stanford University Center for Internet and Society Non-residential Fellow-ja, a Szerzői Jogi Szakértő testület tagja.

A Közgazdaságtudományi Egyetemen folytatott tanulmányai mellett tagja volt a Széchenyi István Szakkollégiumnak, illetve abszolutóriumot szerzett az ELTE Média szakán. Pályáját az elektronikus médiában kezdte, a Rádió Bridge, majd a TV3 riportereként, szerkesztőjeként. Időközben a Tilos Rádió műsorvezetője, két évig kurátora is. 1999-ben csatlakozott a MATÁV akkor induló Tartalom Projektjéhez, s részt vett az [origo] online tartalomszolgáltatás megtervezésében, kialakításában, megvalósításában. Később ugyanitt a Vizsla kereső, a Travelport, a Pepsi Sziget online szolgáltatások szolgáltatásmenedzsere volt.

2001-ben meghívták vendéglőadóknak a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Szociológia és Kommunikáció Tanszékére, hogy az iparban szerzett tapasztalatai a tanszéken folyó képzésekben hasznosulni tudjanak. Egy éves, elektronikus tananyagfejlesztéssel töltött kitérő után 2004-től a BME főállású oktatója. Alapító tagja az új média kortárs kultúrára, társadalomra gyakorolt hatásait kutató Média Oktató és Kutató Központnak (MOKK). A MOKK keretében számos e témában rendezett nemzetközi kongresszus előadója, illetve főszervezője volt a 2005-ben megrendezett RE: Activism konferenciának. 2006–2007-ben Fulbright ösztöndíjasként vendégkutató volt a Stanford Egyetemen, azóta a Stanford Center for Internet and Society Non-residential Fellow-ja. Vezetője a 2005-ben itthon is újtágra indított Creative Commons mozgalom magyarországi csoportjának Internet-médiával, az online világ gazdaságtanával kapcsolatos tárgyakat oktatott a BME mellett a Corvinus Egyetemen és az ELTE-n is. Számos nemzetközi konferencia résztvevője, plenáris előadója, panelistája, több tucat hazai szakmai fórumon szerepelt mint meghívott szakértő, előadó. Számos, nagy vitát kiváltott közéleti cikk szerzője.

Az évek során számos, a kulturális közkinccsel, a remix-kultúrával, az online kooperációval és kollaborációval foglalkozó nemzetközi kutatás-fejlesztési projekt tagja vagy vezetője volt. 2010-től tagja a Szerzői Jogi Szakértő testületnek. Szakterülete a szerzői jogi kalózkodás, online feketepiacok, online társas termelő hálózatok, digitális közjavak.

Balázs Bodó (1975) is an economist, media researcher, the Non-residential Fellow of Stanford University Center for Internet and Society, and member of the Copyright Experts' Board. Parallel with his studies at the Budapest University of Economics, he was member of Special College István Széchenyi, and completed the courses of the Media studies MA programme of ELTE Budapest. His career began in the electronic media where he worked as a reporter and editor for Radio Bridge and later for TV3. In the meantime he was a presenter on Radio Tilos where he was also member of the governing board. In 1999 he joined the Content Project then being launched by MATÁV, and collaborated in the conceptualisation, creation and realisation of the online content provider [origo]. Subsequently he worked as service manager for the online services Vizsla (search engine), Travelport, and Pepsi Sziget. In 2001 he was invited as a guest lecturer to the Sociology and Communication Department of the

Budapest University of Technology and Economics (BME), in order to put his experience gained in the industry to use as part of the courses provided by the Department. After a year spent developing electronic teaching materials, he has been a full-time lecturer at BME since 2004. He was a founding member of the Media Education and Research Centre, set up to conduct research into the influence of new media on contemporary culture and society. Under the auspices of this research centre, he has given presentations in several international conferences on the topic, and he was the lead organiser of the conference RE: Activism. In 2006–2007 he was visiting researcher at Stanford University, on a Fulbright scholarship, and since then he has been a Non-residential Fellow of the Stanford Center for Internet and Society. He is the leader of the Hungarian branch of the Creative Commons movement, started in Hungary in 2005.

In addition to BME, he also gave courses at Corvinus University and ELTE on subjects related to Internet media and the economics of the virtual domain. He has been invited to numerous international conferences as participant, keynote speaker or panellist, as well as to dozens of professional events in Hungary as a guest speaker or as an expert. He published a number of articles of current issues, provoking broad public debate.

In the past years he has been member or leader of several international research and development projects on the subjects of public cultural goods, the remix culture, and online co-operation and collaboration. Since 2010, he has been a member of the Copyright Experts' Board. His specialist area is copyright piracy, online black markets, online community production networks, and digital public goods.

DOMINIQUE ROUILLARD

Dominique Rouillard építész (művészettörténet PhD), a párizsi Ecole Nationale Supérieure d'Architecture Paris-Malaquais (ENSAPM) tanára, a LIAT (Laboratoire, Infrastructure, Architecture, Territoire) kutatólaboratórium tudományos igazgatója, a párizsi Architecture Action építészeti és várostervezési iroda alapító tagja. A Pompidou Központ számos kiállításában működött közre tudományos konzulensként (Les années 50, La Ville, Archigram). Radical Architettura című munkája megjelenése óta (Centre G. Pompidou 1993, ford. Monacelli Press 1999), építészettörténeti kutatásainak fő témája a kortárs építészet és infrastruktúrák közelmúltja. A szimpóziumhoz kapcsolódó utóbbi publikációk: Superarchitecture. Le futur de l'architecture 1950–1970 (ed. La Villette 2004), La métropole des infrastructures (ed., Picard, 2009), Imaginaires d'infrastructure (ed., L'Harmattan, 2009).

Architect, PhD in Art History, Dominique Rouillard is professor at the Ecole Nationale Supérieure d'Architecture Paris-Malaquais (ENSAPM) and scientific director of the research laboratory LIAT (Laboratoire, Infrastructure, Architecture, Territoire). She is a founding member of Architecture Action, office for architecture and urban design in Paris, and has been scientific consultant for different exhibitions for the Centre G. Pompidou (Les années 50, La Ville, Archigram). Since her work on "Radical Architettura" (Centre G. Pompidou 1993, trad. Monacelli Press 1999), her researches are focused on immediate history of contemporary architecture and infrastructures. Last publications related to the symposium : Superarchitecture. Le futur de l'architecture 1950–1970 (Ed. La Villette 2004), La métropole des infrastructures (ed., Picard, 2009), Imaginaires d'infrastructure (ed., L'Harmattan, 2009).

MARTIJN DE WAAL

Tanácsadó, szakterülete a technológia, média és a társadalom kapcsolatrendszerére. Témái: digitális kultúra, technológia és társadalomglobalizáció, lokalizáció, média és kulturális identitás technológia, újságírás, civil társadalom és a nyilvánosság lokatív és mobil média városi kultúra és városfejlesztés. Pozíciói: Groningeni Egyetem (Új Média, Nyilvánosság és Városi Kultúra kutatási program), Amszterdami Egyetem

(oktatás), Holland Kulturális Távközlési Alapítvány (tanácsadó bizottság), Virtueel Platform (tanácsadó bizottság).

Martijn de Waal is a consultant specialized in the relation between technology, media and society. His areas of expertise: Digital Culture, Technology & Society; Globalization, Localization, Media & Cultural Identity; Technology, Journalism, Civil Society and Public Sphere; Locative and Mobile Media; Urban Culture and Urban Development.

His affiliations: University of Groningen (New Media, Public Sphere and Urban Culture research project), University of Amsterdam (teaching), Dutch Cultural Broadcasting Fund (board member), Virtueel Platform (board member).

JAKUB SZCZĘSNY

Varsóban él, gyermekkorát és diákéveit Algírban, Párizsban és Barcelonában töltötte. A barcelonai Escuela Tecnica Superior de Arquitectura, a párizsi École d'Architecture Paris la Defense, valamint a varsói Warsaw Institute of Technology Architecture Department hallgatója volt. Önálló munkája mellett a Centrala elnevezésű tervező szövetkezet tagjaként is dolgozik, a lengyelországi civil szektorral szoros együttműködésben.

2009 óta városépítészeti szakértőként működik közre Varsó 2020-ig tartó kulturális fejlesztési programja, illetve a lengyel főváros által a 2016-os Európa Kulturális Fővárosa programra benyújtandó pályázat összeállításában. Vendégelőadóként és kritikusként a jeruzsálemi Bezalel School of Architecture, a barcelonai IAAC tanára, továbbá Lengyelországban is számos hallgatói műhely vezetője.

Meggyőződése, hogy az építőművészet és a design előremutató szerepet játszik a társadalmi feszültségek feloldásában. A propagandaművészet kedvelője.

Established in Warsaw after childhood and student years spent in Algiers, Paris and Barcelona. Studied in Escuela Tecnica Superior de Arquitectura in Barcelona, Ecole d'Architecture Paris la Defense and Warsaw Institute of Technology Architecture Department. Works individually and as part of design cooperative Centrala in close cooperation with Polish NGO sector.

Since 2009 co-works as city expert on The Program of Cultural Development of Warsaw until year 2020 and on application of Polish capital for The European Capital of Culture in year 2016. Teaches as guest lecturer and critic at Bezalel School of Architecture in Jerusalem, IAAC in Barcelona and various student workshops in Poland.

Believes in positive role of architecture art and design in solving social tensions. Likes propaganda-related art.

RICHARD RUSSELL

Külső Kapcsolatok és Fejlesztési Igazgató, Arts Council England. Az Arts Council England (Anglia Művészeti Tanácsa) küldetése, hogy kiemelkedő művészeti alkotásokat juttasson el mindenkihez. Ezt a célját különféle művészeti események felkarolásával, fejlesztésével és anyagi támogatásával éri el.

A művészetek nemzeti fejlesztési ügynökségeként változatos művészi tevékenységeket támogatunk a színháztól a zenéig, az irodalomtól a táncig, a fotótól a digitális művészetig, a karneváloktól a kézművességig. A kiváló művészet inspirál, összeköt és saját magunkról szolgál ismeretekkel. Röviden, jobbá teszi az életet.

Director of External Relationships and Development, Arts Council England. Arts Council England works to get great art to everyone by championing, developing and investing in artistic experiences that enrich people's lives.

As the national development agency for the arts, we support a range of artistic activities from theatre to music, literature to dance, photography to digital art, carnival to crafts.

Great art inspires us, brings us together and teaches us about ourselves and the world around us. In short, it makes life better.

DR. SABINE KNIERBEIN

Bécsben dolgozik, a Városi Kultúra és Köztér Inderdiszciplináris Központ (SKuOr) docense. A SKuOr a Bécsi Műszaki Egyetem Építészeti és Tervezői karának intézete. Sabine Knierbein tanulmányaiiban tájépítéssel és tértervezéssel (open space planning) foglalkozott. Jelenlegi kutatása a figyelemgazdaságra, mint a városi közterek alakító tényezőjére irányul.

Dr. Sabine Knierbein works as Assistant Professor at the Interdisciplinary Centre for Urban Culture and Public Space (SKuOR) in Vienna, Austria. SKuOr is a lateral unit of the Faculty of Architecture and Planning at the Vienna University of Technology. Sabine Knierbein has background in Open Space Planning (FH) and Landscape Architecture. Her current research focusses on economy of attention as a driving force of changes in public urban space.

RABB SZABOLCS

Történész, kulturális menedzser, MBA, kreatív ipari innovációs menedzser. 14 éve kreatív ipari projekteket menedzsel. Jelenleg a Pécs-Baranyai Kereskedelmi és Iparkamara innovációs osztályvezetője, a Kulturális Innovációs Kompetencia Központ szakértője és a Dél-Dunántúli Kulturális Ipari Klaszter menedzsere. A Creative Cities európai projekt projektmenedzsere.

Historian, cultural manager, MBA, creative industry innovator. From 13 years he manages creative industry projects. Currently, head of innovation department of Pécs-Baranya Chamber of Commerce and Industry, expert of the Cultural Innovation Competence Centre and cluster manager of the South Transdanubia Culture Industry Cluster. Project manager of the Creative Cities European project.

SZOKOLAI ZSOLT

Fejlesztési szakember. 2010– Európai Bizottság, Regionális Főigazgatóság, Városfejlesztés és területi kohézió, Brüsszel – Program menedzser – EU-s politikák; 2009–2010 Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, Regionális fejlesztési programok Irányító Hatósága, Budapest – Stratégia tervezési osztály vezetője; 2002–2009 Dél-Dunántúli Regionális Fejlesztési Ügynökség, Pécs; 2007–2009 Fejlesztési igazgató; 2004–2007 Tervezési osztály vezetője; 2004–2005 Európa Kulturális Fővárosa Pécs 2010 Pályázati Kabinet, fejlesztési szakértő Kulturális kulcsberuházások megvalósíthatósági tanulmányai elkészítésének koordinálása „Közterek és parkok” közterületfejlesztési kulcsprojekt elkészítésének vezetése; 2002–2003 Turisztikai, városfejlesztési és közlekedési tervező, külügyi koordinátor; 2001–2002 VÁTI Stratégiai tervezési iroda, Budapest.

Development policy manager. 2010– European Commission, DG Regio, Urban development and territorial cohesion, Brussels – Programme manager – EU policies; 2009–2010 National Development Agency, Managing Authority of Operational Programmes for Regional Development, Budapest – Head of unit Strategic planning; 2002–2009 South-Transdanubian Regional Development Agency, Pécs; 2007–2009 Director for development; 2004–2007 Head of unit Development planning; 2004–2005 Member of the Project Preparation Cabinet of European Capital of Culture Pécs 2010 programme as development expert Coordinate the work of the elaboration of the key cultural investments projects Lead the elaboration of public space upgrading project “Revival of public spaces and parks”; 2002–2003 Policy analyst urban development, tourism, transport and co-ordinator of international relations; 2001–2002 VÁTI National Agency for Regional Development, Strategic planning department, Budapest.

FABRICE RAFFIN

Francia szociológus, a párizsi S.E.A. Europe (Centre Européen de Ressources pour la Recherche en Sciences Humaines) kutatási igazgatója. Szakterülete az európai városfejlesztés és kultúrpolitika.

Társ szerzője a The Factories: Conversions for Urban Culture (Birkhäuser, Basel, 2002), illetve szerzője a Friches industrielles – Un monde culturel européen en mutation című kiadványoknak.

Fabrice Raffin, Sociologist, Research Director at S.E.A. Europe – University of Sorbonne Nouvelle, Paris, France. Specialized of urban development and cultural policies in Europe. He is the co-author, *The Factories: Conversions for Urban Culture*, Birkhäuser, Basel, 2002 and author of, *Friches industrielles – Un monde culturel européen en mutation*, Ed. L'Harmattan, Paris, 2007 <http://www.fabrice-raffin.com>

MATEI BEJENARU

Képzőművész a romániai Iasi-ban rendezett Periferic elnevezésű biennálé kezdeményezője (www.periferic.org). A Periferic 1997-ben előadó-művészeti fesztiválként indult, s idővel nemzetközi kortárs művészeti biennálévá fejlődött, amely Iasi történelmi, társadalmi-politikai és kulturális fórumaként határozza meg önmagát. Matei Bejenaru – a városban élő művészek és filozófusok egy csoportjával közösen – 2001-ben létrehozta a Vector Association elnevezésű kortárs művészeti intézetet, amely a helyi művészeti kezdeményezések számára biztosít nemzetközi megjelenési lehetőséget. Bejenaru tagja továbbá a Vector – Art and Culture in Context című magazin szerkesztőségének is; a kiadvány mindenekelőtt Dél-Kelet Európa átalakulóban lévő országainak valamint a Közel-Kelet konfliktusoktól sújtott térségének helyi művészeti és kulturális helyzetével foglalkozik. A második Tirana Biennálé alkalmával, 2003-ban Bejenaru és művésztársai vízosztó állomást állítottak fel az albán főváros központjában, amely ingyenes ivóvízzel szolgált a lakosság számára. 2004-ben indította útjára a cARTier projektet, amely a Iasi munkásnegyed társadalmi-kulturális revitalizációját tűzte ki célként. 2005-ben az Idea Magazine közölte a román illegális munkavállalók számára készült Travelling Guide (Útikönyv) című munkáját, melyet később a bécsi Thyssen-Bornemisza Múzeum is bemutatott. 2007-ben az Egyesült Királyságban élő román közösség bevonásával létrehozta az Impreuna/Together elnevezésű projektet, mely a Tate Modern – Level 2 Galleryben volt látható. 2008-ban részt vett a Taipei Biennálén, ahol a három román bevándorló meggyilkolásáról készült Maersk Dubai című dokumentumfilmjét vetítették.

Matei Bejenaru is an artist and initiator of Periferic Biennial in Iasi, Romania (www.periferic.org). Established in 1997 as a performance festival, Periferic transformed into an international contemporary art biennial defined as a platform for discussions on the historical, socio-political and cultural context of Iasi. Together with a group of artists and philosophers from Iasi, Matei Bejenaru founded in 2001 the Vector Association, a contemporary art institution which supported the local emerging art scene to become locally and internationally visible. He is also member of the editorial staff of Vector – art and culture in context magazine, a publication that mainly analyses the regional artistic and cultural situation of the South East European countries, in the process of transition, and the Middle East region, subdued to the pressures of conflicts. As an artist, he is socially engaged in analyzing the way globalization affects postcommunist countries labor force and rapidly changes mentalities and lifestyles. In 2003, for the second edition of Tirana Biennial he installed a water post in the center of the city offering a free water distribution for Albanian inhabitants. In 2004, he initiated the cARTier project, a socio-cultural project aiming to regenerate a workers district from Iasi. In 2005, he published in the Idea Magazine and later exhibited at Thyssen-Bornemisza Contemporary Art in Vienna, a Travelling Guide for Romanian illegal workers. In 2007, he developed the project Impreuna/Together involving the Romanian community from UK and showed it at Tate Modern – Level 2 Gallery. In 2008 he participated in the Taipei Biennial where he presented the video Maersk Dubai, a documentary about the assassination of three Romanian immigrants.

JEAN-LOUIS FRECHIN

Építész, az ENSCI-n végzett. Miután kísérletezett informatikával, multimédia tervezéssel (ő készítette a Louvre CD-Romját) és globális tervezéssel, 2001-ben megalapította a stratégiai tervezéssel foglalkozó NoDesign ügynökséget. A cég termékek és szolgáltatások létrehozásával, innovációjával és stratégiai tervezésével foglalkozik digitális, városi, ipari és kulturális közegekben. Elismert új személetű tervezőként cégeknek is tanácsot ad külön-

féle területeken egyedi megközelítéssel: a design vezérelt innovációval, nem technológiai innovációval, nyílt innovációs stratégiákkal és más módszerekkel. Jean Louis tanít és kutat is, jelenleg az ENSCI / Les Ateliers vezető innovációs tanácsadója Párizsban.

Jean-Louis Frechin is an architect and a graduate of ENSCI. After experiments in computer research, multimedia publishing (where he made the CR-ROM of the Louvre) and global design in 2001 he created a strategic design agency called NoDesign. It specializes in creation, innovation and strategic thinking on new products and services in digital, industrial, urban or cultural projects. A recognized pioneer in new design, he advises companies on emerging issues with singular approaches: innovation through design, non-technological innovation, open innovation strategy and new designs. Jean Louis is a teacher and researcher and is now chief consultant of innovation at ENSCI / Les Ateliers in Paris.

BRYAN BOYER

Építész, diplomáját a Harvard GSD-n szerezte, azt megelőzően a Rhode Island School of Design hallgatója volt. Jelenlegi munkahelye a Sitra, a Finn Innovációs Alap, ahol a Stratégiai Design Részleg vezető tervezője és a Helsinki Design Lab szervezője. Ezek mellett tagja az Archinect, a legismertebb online építész lap szenior szerkesztői gárdájának. Széles körben publikált, tanított és tartott előadásokat. Tervezői karrierje előtt vállalkozóként és web programozóként dolgozott.

Bryan Boyer is an architect. He obtained his degree at Harvard GSD and previously at the Rhode Island School of Design. Currently he works at the Sitra, the Finnish Innovation Fund where he is Design Lead in the Strategic Design Unit, primarily responsible for the Helsinki Design Lab. He is also on the senior editorial team at Archinect, one of the most well known online professional magazines. He has taught, lectured and published extensively. Before his life as a designer he was an entrepreneur and wrote web software.

FRANCO BIANCHINI

Franco Bianchini 2007 októberében kezdte meg munkáját mint a Leeds Metropolitan University Bölcsész- és Társadalomtudományi karának kultúrpolitikai és tervezési professzora. Kutatói ösztöndíjas volt (1998 és 1992 között) a University of Liverpool Urbanisztikai Intézeténél. 1992 és 2007 között a leicesteri De Montfort University kulturális tervezési és politikai előadója, illetve az „Európai kulturális tervezés” mesterképzés vezetője. Tanácsadóként és kutatóként működött közre több szervezet munkájában, úgy mint az Arts Council England, az Egyesült Királyság kulturális, média- és sport minisztériuma, az Európa Tanács és az Európai Bizottság tagja. Előadóként számos európai országba, valamint Japánba, Kínába, Kolumbiába és Ausztráliába kapott meghívást, elsősorban urbanisztikai, kultúrpolitikai témákban. 2003 és 2008 között részt vett a Liverpool Culture Company „Cities on the Edge” elnevezésű kulturális partnerségi programjában, amely Liverpool és további öt európai kikötőváros (Bréma, Gdansk, Isztanbul, Marseilles és Nápoly) együttműködésében jött létre, a 2008-as Liverpool Európa Kulturális Fővárosa program keretében.

Jelenleg a következő témák foglalkoztatják: A kultúra szerepe a városrehabilitációban (különös tekintettel a kikötővárosokra); Kulturális sokszínűség és interkulturalizmus mint az urbanisztikai innováció forrásai; A globalizáció kulturális hatásai napjaink európai városaiban (különös tekintettel a szabványosítás problémájára és az egyedi helyi jellegzetességek eltűnésére).

In October 2007 Franco Bianchini began working in his post as Professor of Cultural Policy and Planning, in the Faculty of Arts and Society at Leeds Metropolitan University. He was a Research Fellow at the Centre for Urban Studies, University of Liverpool (1988–1992). From 1992–2007 he was a Reader in Cultural Planning and Policy and Course Leader for the MA in European Cultural Planning at De Montfort University in Leicester. He has acted as advisor and researcher for organizations including Arts Council England, the UK government's Department for Culture, Media and Sport, the Council

of Europe and the European Commission. He has been invited to give lectures, mainly on urban cultural policy issues, in many European countries and also in Japan, China, Colombia and Australia. From 2003–2008 he collaborated with the Liverpool Culture Company in developing 'Cities on the Edge', a cultural co-operation partnership involving Liverpool and five other European port cities (Bremen, Gdansk, Istanbul, Marseilles and Naples), which formed a part of the Liverpool 2008 European Capital of Culture programme. His current research interests include: The role of culture in urban regeneration? (with a particular focus on port cities); Cultural diversity and inter culturalism as resources for innovation in urban policy?, The cultural impacts of globalization in contemporary European cities? (with special regard to the problems of standardization and loss of local distinctiveness).

JUAN HERREROS

Építész PhD, professzor, a Madridi Építészeti Egyetem diploma programjának igazgatója és a New York-i Columbia Egyetem vendégprofesszora. Korábban tanított Lausanne-ban az EPFL-en, Londonban az Architectural Association-ban, Princetonban az SOA-n és Chicagóban az IIT-n. Az elmúlt években számos előadást tartott, kurzusokat, nemzetközi szemináriumokat és kutató workshopokat vezetett. 1984-ben Iñaki Abalos-szal közösen alapította az Abalos&Herrerros irodát, 1992-ben a Multimedia International League LMI-t és 2006-ban saját irodáját, a Herrerros Arquitectos-t, amin keresztül szakmai, oktatói és pedagógiai tevékenységét folytatja. Munkáit világszerte publikálták és számos díjjal jutalmazták (COAM Díj; Madrid Városának Urbanisztikai és Építészeti Díja; a Spanyol Építészeti Biennálé díjazottja, a Mies van der Rohe Díj döntőse, a FAD díj döntőse és a Solutia Design Díj nyertese). Munkái csoportos (MoMA stb.) és egyéni kiállításokon (AA London, IIT Chicago stb.) is láthatók voltak. Ezek közül két fő külön említést érdemel: a „Grand Tour” Las Palmasban, a Kanári-szigeteken és az ICO Madridban. Könyvei közül a legfontosabbak a Tower & Office (MIT Press, I. Abalos-szal), az Isla Ciudad (Actar), a Palacios de la Diversión (Mairea), a PTb-Cedric Price (Ministerio de Fomento-COAM), a Vivienda SXXI (Casa Encendida-Actar), túl a munkáit tartalmazó monográfiákon. Újabb munkáit a Tarragonai építész kamara (AT # 18) és a Buenos Aires-i Summa magazin jelentette meg. A Herrerros Arquitectos jelenleg Spanyolországban, Norvégiában, az USA-ban, Panamában, Mexikóban és Uruguayban dolgozik. Juan Herreros elnyerte a RIBA Nemzetközi Ösztöndíját, San Lorenzo de El Escorial város Művészeti kitüntetését és 2010-ben jelölték az Amerikai Művészeti és Tudományos Akadémia kitüntetésére.

PhD Architect, Senior Professor and Director of the Thesis Program at the Madrid School of Architecture, as well as a Visiting Professor at Columbia University in New York. He has previously taught at EPFL in Lausanne, Architectural Association in London, SOA at Princeton and IIT in Chicago. Throughout the years he has held numerous lectures, courses and international seminars as well as research workshops. In 1984, he founded, together with Iñaki Abalos, the office Abalos&Herrerros, in 1992 the Multimedia International League LMI and in 2006 he founded his current office, Herrerros Arquitectos through which he pursues his professional, teaching and pedagogical activity. His work has been widely published and awarded (COAM Award; the award of Urbanism and Architecture of the City Council of Madrid; he has been selected for the Spanish Architecture Biennale, finalist for Mies Van der Rohe Award, finalist in FAD awards, and winner of the Solutia Design Award).

His work has been displayed in collective exhibitions such as the ones promoted by the MOMA and individual exhibitions (AA London, IIT Chicago...). Two of them stand out, "Grand Tour", in Las Palmas de Gran Canaria and ICO in Madrid. Amongst his books the most notable are Tower&Office (with I. Abalos, MIT Press), Isla Ciudad (Actar), Palacios de la Diversión (Mairea), PTb-Cedric Price (Ministerio de Fomento-COAM), Vivienda SXXI (Casa Encendida-Actar) along several monographic compilations of his work. His recent work has been published by the architect's council of Tarragona (AT# 18) and Summa magazine of Buenos Aires. HerrerrosArquitectos is currently working on projects in Spain, Norway, USA, Panamá, Mexico and Uruguay. Juan Herreros has received the International Fellowship of the RIBA (Royal Institute of British Architects), the Medal of Fine Arts from the city of San Lorenzo de El Escorial and has been nominated for the 2010 Medal from the American Academy of Arts and Letters.

T Á R S R E N D E Z V É N Y / C O - E V E N T

LIFT WORKSHOP @ HUNGARY, EASTERN QUARTIER

A konferenciához kapcsolódóan a Kitchen Budapest a Kortárs Építészeti Központtal közösen egy napos workshop-ot szervez 2010. szeptember 26-án. A Lift nemzetközi eseménysorozat az új technológiák társadalmi hatásait és lehetőségeit vizsgálja.

A Lift@home első kelet-közép-európai kiadásának színhelye a Pécs keleti városrészében található Széchenyi István Akna. Az akna nem csak különleges építészeti helyszínt biztosít az esemény számára, de magában hordozza a Lift által felvetett kérdéseket is: Milyen új lehetőségeket kínálnak az új technológiák egy átalakuló város urbanisztikai és társadalmi periferiáján? A workshop nemzetközi résztvevőinek közreműködésével olyan kapacitások és kompetenciák feltérképezésére vállalkozik a pécsi periferián, amelyek az új technológiák segítségével a városrész fejlődésének motorjaivá válhatnak.

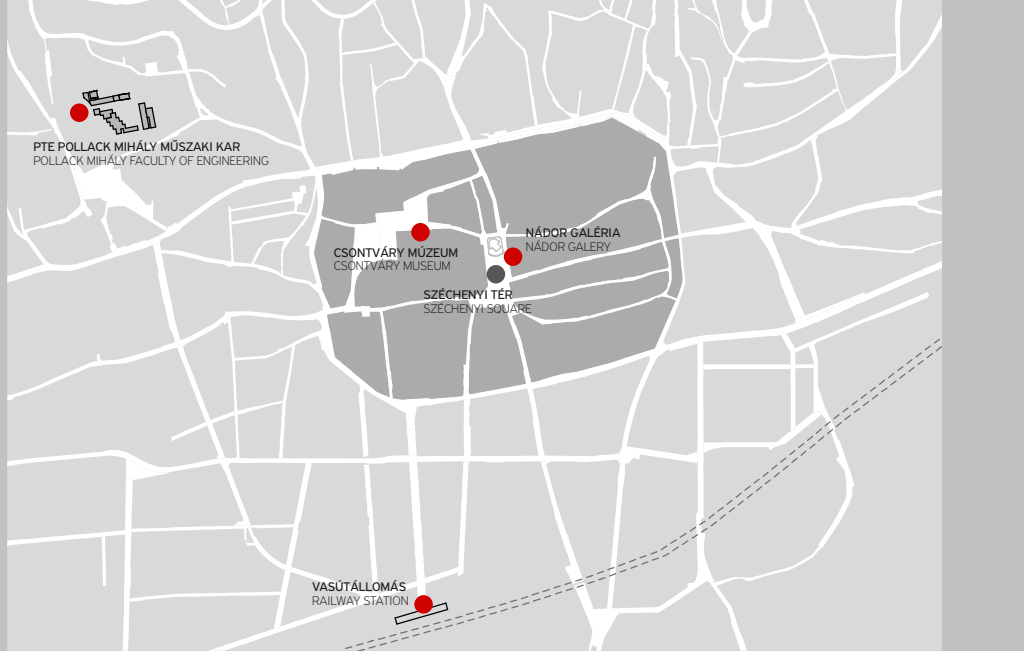
After the Cultural City international conference co-event: Lift Workshop @ Hungary, Eastern Quartier. In relation to the conference a one-day workshop is organised on Sunday, September 26, addressing the possibilities of new technologies in the socio-cultural periphery of a changing post-industrial urban landscape. Aspiring participants are welcome to apply for the Lift @ Hungary workshop at Eastern Quartier.

A konferencia része a Dél-Dunántúli Építész Kamara által – a Pécs 2010 Európa Kulturális Fővárosa év keretében – szervezett ÉPÍTÉSZET ÉS KONTEXTUS programsorozatnak.

The conference is part of the program series of ARCHITECTURE AND CONTEXT initiated by the South-Transdanubian Chamber of Architects on the occasion of the year of Pécs 2010 European Capital of Culture.

www.ek2010.hu

HELYSZÍN / VENUE:

PTE Pollack Mihály Műszaki Kar
H-7624 Pécs, Boszorkány út 2.
<http://pmmk.pte.hu/>

TECHNIKAI INFORMÁCIÓ / TECHNICAL INFORMATION

www.pcongress.hu

KONFERENCIA IRODA / CONFERENCE OFFICE:

Partners Pécs Kft., Szundy György ügyvezető
H-7624, Pécs Budai Nagy Antal utca 1.
Tel/Fax: +3672/327 572, +3672/511 625
E-mail: ek2010@pcongress.hu

TECHNIKAI SEGÍTSÉG / TECHNICAL ASSISTANCE:

Kulcsár Erika e-mail: erika.kulcsar@pcongress.hu
Tel/Fax: +3672/327 572, +3672/511 625

SZERVEZŐK / ORGANIZERS OF THE CONFERENCE:

DDÉK / South-Transdanubian Chamber of Architects – www.ddek.hu
PTE PMMK / Pollack Mihály Faculty of Engineering, UP
PTE BTK Kommunikációs és Médiatudományi Tanszék
MUT / Association of Hungarian Urbanists – South-Transdanubia

TARTALMI FELELŐSÖK / THEMATIC LEADERS OF THE CONFERENCE:

Polyák Levente / polyaklevente@gmail.com
Szemerey Samu / samu.szemerey@gmail.com

KONFERENCIA ARCULAT / GRAPHIC DESIGN:

Kiss Éva és Molnár Czingi Béla (ApplikArt)
applikart@t-online.hu

TÁMOGATÓK / SUPPORTERS OF THE CONFERENCE:

Hungarofest Nonprofit Kft.
Pécs2010 Nonprofit Kft.
PTE Pollack Mihály Műszaki Kar / Pollack Mihály Faculty of Engineering, UP
Magyar Építész Kamara / Hungarian Architects Chamber
Magyar Építőművészek Szövetsége / Association of Hungarian Architects
Nemzeti Kulturális Alap / National Cultural Fund
British Council
Magyar Tudományos Akadémia / Hungarian Academy of Sciences
Budapesti Francia Intézet

e-on

Főszponzor: www.pecs2010.hu

PÉCS2010

EURÓPA KULTURÁLIS FŐVÁROSÁSA

